

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ἩΤΟΙ Ἡ ΤΑΞΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

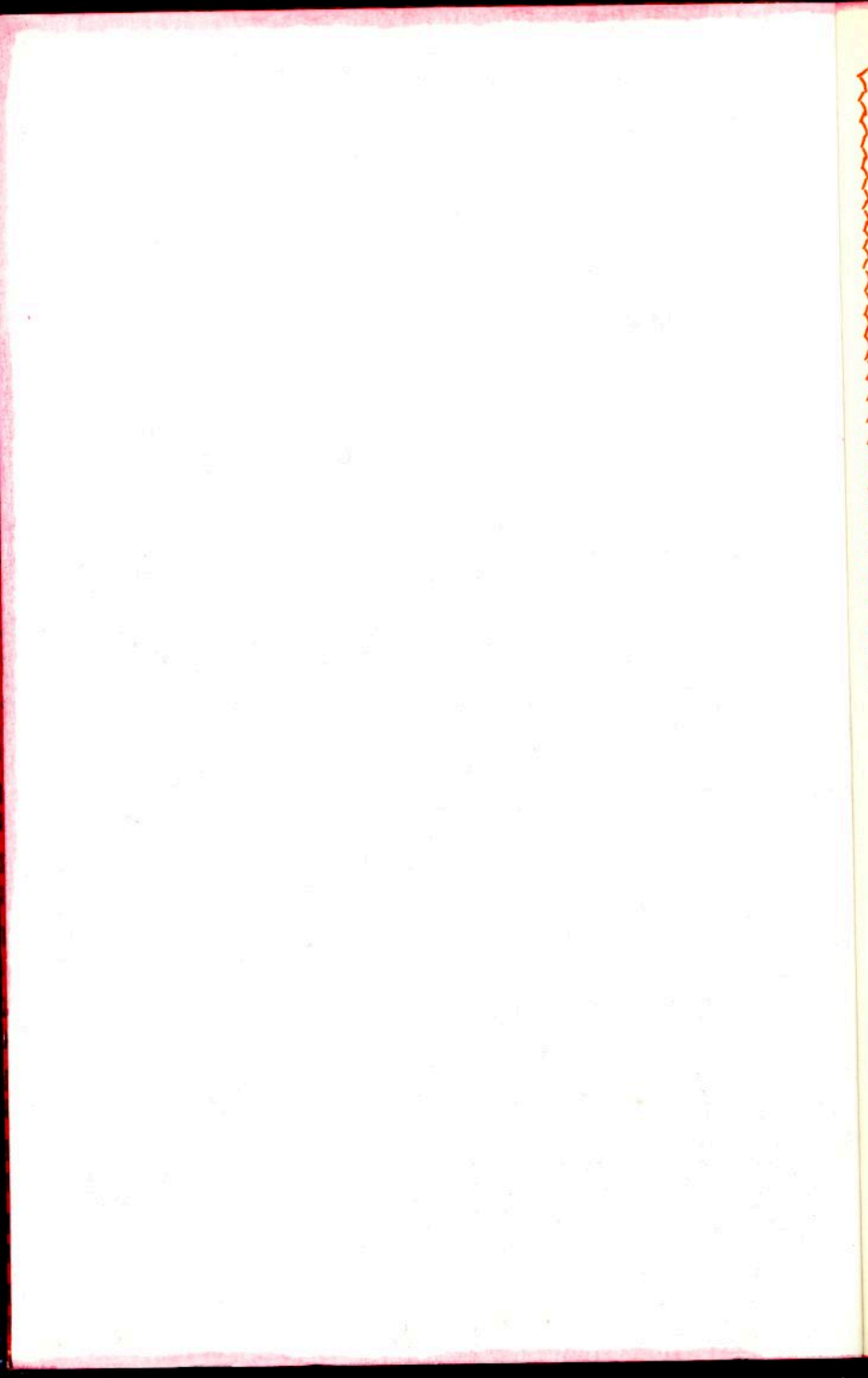

ΕΚΔΟΣΙΣ

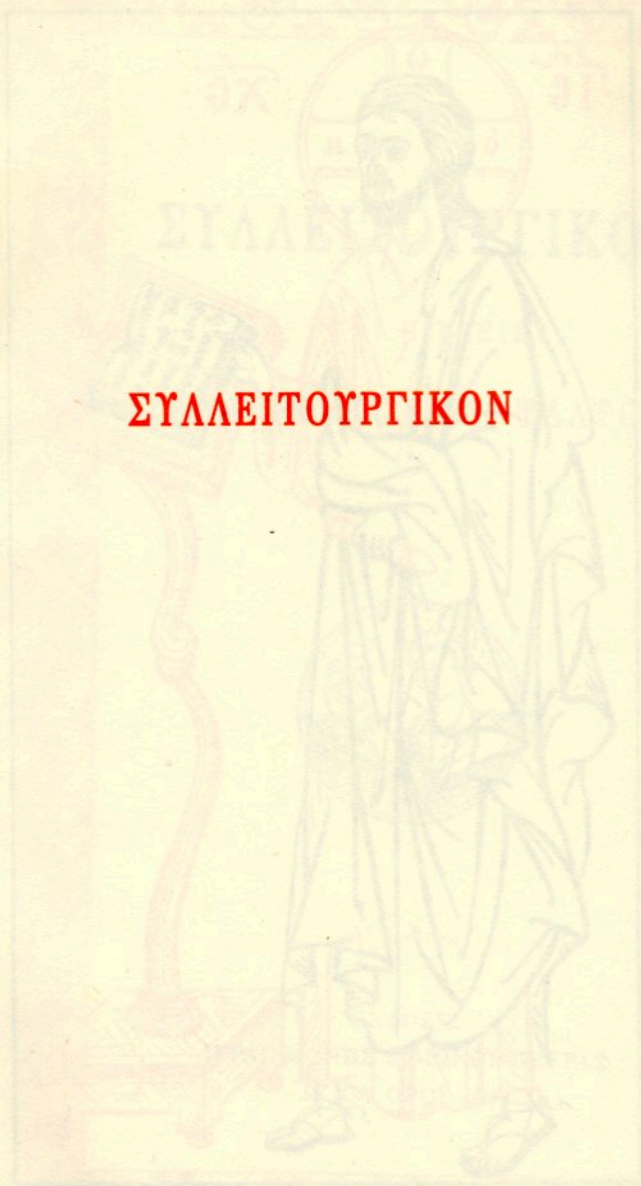
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ Η ΤΑΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

Δ' Ἑκδοσις

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2004

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Όσιώτατοι ὁ τε Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλιανός καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἱερᾷ Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ ὑμῶν Όσιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐν πατρικῇ ἱκανοποιήσει πληροφορηθέντες ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου π.έ. γράμματος τῆς ἀγαπητῆς Όσιότητος ὑμῶν περὶ τῆς ἐπιμελείας ὑπὸ τῆς Μετανοίας ὑμῶν καὶ τῆς τύποις ἐκδόσεως τοῦ Τόμου ὑπὸ τὸν τίτλον "Συλλειτουργικόν", λαβόντες δὲ καὶ τὰ προφρόνως ἀποσταλέντα τρία ἀντίτυπα αὐτοῦ, προαγόμεθα διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχετικῶν Γραμμάτων ἵνα συγχαρῶμεν ὑμῖν καὶ ἰδιαιτέρως τοῖς ἐπιμεληθεῖσι τῆς ἐκδόσεως, ἐκτιμῶντες ὅτι αὕτη θέλει ἀποβῆ χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος τοῖς τε λειτουργοῖς τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καὶ τοῖς συναντιλαμβανομένοις αὐτοῖς ἐν τῇ τελέσει τῶν θείων μυστηρίων ἱεροψάλταις καὶ ἀναγνώσταις.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, καταστέφομεν τὴν Όσιότητα ὑμῶν διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν, εἰς ἐνίσχυσιν ἐν τῇ συνεχίσει τοῦ μοναχικοῦ δολίχου καὶ ἐπίτευξιν τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

Λαλ ζ' Ἰανουαρίου λα'.

Ὁ Ἱεροπρεπὴς Διάκονος τοῦ Θεοῦ ἐκείνης

Πρόλογος

Ἡ ὁσημέραι λίαν εὐχάριστος διαπίστωσις μιᾶς γενικωτέρας λειτουργικῆς ἀνανεώσεως, ἀλλὰ καὶ εὐλαβοῦς προσευχητικῆς ἐνασχολήσεως τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ μας, εἶναι γεγονὸς ἀφορμῆς δοξολογίας τοῦ ἀδιαλείπτως δοξαζομένου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εὐχόμεναι καρδίαι καὶ παρεδρεύουσαι τῷ Κυρίῳ, ἐν ἀναζητητικῇ ἀγάπῃ τοῦ θείου προσώπου Του, συγκρατοῦν τὸν κόσμον καὶ καταβιβάζουν οὐρανόθεν τοὺς ἀναγκαίους ὑετοὺς πρὸς καρποφορίαν τοῦ σπέρματος τῆς ἀγιότητος ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ Ἐκκλησίᾳ.

Μία τοιαύτη κατάστασις, βεβαίως, ἀποτελεῖ μεγίστην πνευματικὴν εὐλογίαν, μὲ προεκτάσεις γενικωτέρας εἰς τὰς ἐκφάνσεις τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτυποῦται ἐπὶ γῆς ὅ,τι ἐν τῇ ἄνω Ἱερουσαλὴμ τῶν πρωτοτόκων, τῇ ἀποκαλυπτικῇ πόλει, ἀκαταπαύστως γίνεται. Ἡ οὐράνιος, τοὔτέστιν, πραγματικότης ἀντιγραφομένη ἀντικαθρεπτίζεται εἰς τὴν ἐπίγειον, κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτην.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καθίσταται φανερά ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἅτινα μὲ τὴν παγιωθεῖσαν αἰωνόβιον τάξιν τῶν κοινῶν προσευχῶν μας, συντελοῦν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ὁμοθηείας τῶν πιστῶν, ἐμβολιάζοντα τοὺς σήμερον εὐχομένους εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐχητικῶν ψυχῶν καὶ πληροῦντα τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα μὲ τὴν γεῦσιν τῆς ἀθανασίας, ἀφοῦ μέθεξις Θεοῦ καὶ μετουσία τυγχάνει βασικῶς ἡ προσευχή.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιμεμελημένη ἔκδοσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων ἀπορρέει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς θεϊκῆς σχέσεως τῆς εὐκτικῆς ἐργασίας. Ὅθεν μετὰ χαρᾶς ἀνεθέ-

σαμεν καὶ αὖθις εἰς τὸν ἡμέτερον ἱερομόναχον π. Ἱερώνυμον ὅπως καταρτίσῃ καὶ ἐπιμεληθῇ, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄχρι τοῦδε τυπωθεῖσι λειτουργικοῖς βιβλίοις, τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἄχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνός μας ἐπικαλουμένου «Συλλειτουργικόν», μετέπειτα δὲ ἐπικληθέντος «Ἐγκόλπιον τοῦ Ἀναγνώστου».

Ἦδη, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μὲν ἀγαπητῶν ἱεροδιακόνων εὐρίσχεται τετυπωμένον τὸ «Ἱεροδιακονικόν», εἰς δὲ τῶν εὐλαβεστάτων συλλειτουργῶν πρεσβυτέρων τὸ τρίτομον «Ἱερατικόν». Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριλογίας τῶν βιβλίων, ἀντιστοίχου πρὸς τοὺς βαθμοὺς ἱερέως - διακόνου καὶ ἀναγνώστου, ἡτοιμάσθη, χάριτι Θεοῦ, μετὰ πολυετῇ συγκριτικῇ μελέτῃ, καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας «Συλλειτουργικόν», προοριζόμενον βασικῶς διὰ τοὺς θεοφιλεῖς Ἀναγνώστας καὶ Ψάλτας, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ πάντας τοὺς φιλακολούθους διακονητὰς τοῦ ἱεροῦ ἀναλογίου.

Περὶ τε τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν εἶναι παγχοίνως γνωστὸν ὅτι, ἀρχῆθεν, ἡ Ἐκκλησία ἀπηύθυνεν καὶ ἀπευθύνει μετὰ τῆς σχετικῆς τριχοκουρίας εἰδικὰς τελεστικὰς εὐχὰς πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργιῶν των, ὀνομάζουσα τούτους, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς «Ἀποστολικὰς Διαταγὰς» μὲ τὴν ὀνομασίαν τῶν «προφητῶν», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐξαγγελίας εἰς τὸν λαόν, διὰ τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ ψαλλομένων ἱερῶν κειμένων, τοῦ σωτηριώδους θεοῦ θελήματος.

Ἀλλὰ καὶ δὲν λησμονεῖ νὰ μνημονεύῃ ἡ φιλότεχνος μήτηρ ἐν τῇ θεῇ Λειτουργίᾳ τοῦ ἁγίου Μάρκου «σὺν πᾶσιν ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις, διακόνοις, ὑποδιακόνοις» καὶ «ἀναγνώσταις, ψάλταις...», εἰς εὐλογητικὴν ἀντίδοσιν τῆς προσφερομένης διακονίας των.

Ἀκριβῶς ταύτην τὴν διακονίαν ἐπιθυμεῖ καλλίτερον νὰ ὑπηρετήσῃ ἡ παρούσα ἀνὰ χεῖρας ἔκδοσις, ἥτις καὶ αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τὴν εἰδήμονα καὶ σοφὴν κρίσιν τοῦ διαπρεποῦς

λειτουργιολόγου καθηγητοῦ τοῦ Α.Π.Θ., ἐλλογιμωτάτου
κ. Ἰωάννου Φουντούλη, πρὸς ὃν μετὰ βαθείας εὐγνωμο-
σύνης ἐκφράζομεν τὰς διαπύρους εὐχαριστίας μας καὶ διὰ
ταύτην τὴν συντελεστικὴν συμβολὴν του εἰς τὴν, ὅσον ἔνε-
στι, πληρεστέραν καὶ παραδοσιακωτέραν ἀπάρτισιν τοῦ
«Συλλειτουργικοῦ».

Εὐχόμενοι, ὅπως ἀποβῇ καὶ αὕτη ἡ ἔκδοσις εἰς θεο-
πρεπεστέραν εὐχτικὴν διακονίαν εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλη-
σίας, τὴν παραδίδομεν μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων εἰς τοὺς ἐν
κόσμῳ τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα μιμουμένους φιλακο-
λούθους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ δὴ τοὺς συγχρόνους Ἑσδρας
τοῦ Θεοῦ, εὐλαβεστάτους Ἀναγνώστας καὶ Ἱεροφάλας.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας

Ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλιανὸς

Εἰσαγωγικὸν σημείωμα

Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ βλέπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ μετὰ χειρας «Συλλειτουργικόν», ὡς πέμπτος τόμος τῆς σειρᾶς τῶν λειτουργικῶν τομιδίων, τὰ ὅποια ἀποτινῶν ἐτῶν ἤρχισαν ἐκδιδόμενα πρὸς δόξαν Θεοῦ, μὲ ἀποκλειστικὸν στόχον νὰ δώσουν εἰς τὰς χειρας τῶν λειτουργῶν εὐχρηστα βοηθήματα πρὸς εὐπρεπεστέραν καὶ ἀκριβεστέραν τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Τὴν ἔχδοσιν τοῦ «Ἱεροδιακονικοῦ», διὰ τοὺς διακόνους, ἠκολούθησεν ἡ ἔχδοσις τοῦ «Ἱερατικοῦ» εἰς τρεῖς τόμους κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν χρήσει θείων Λειτουργιῶν (τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν Προηγιασμένων) διὰ τοὺς ἱερεῖς. Κατὰ λογικὴν συνέπειαν ἡ προσπάθεια ἐστράφη πρὸς τὸν ἕτερον «παράγοντα» τῆς θείας λατρείας, τὸν λαόν, κατὰ βάσιν ἐκπροσωπούμενον εἰς τὰς ἱεράς ἀκολουθίας ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν ψαλτῶν, κατωτέρων καὶ αὐτῶν κληρικῶν. Ὁ καταρτισμὸς ὅμως ἐνὸς λειτουργικοῦ βιβλίου δι' αὐτούς, ἀναλόγου πρὸς τὸ Ἱεροδιακονικὸν ἢ τὸ Ἱερατικόν, εἶναι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐν τῇ λατρείᾳ ρόλου αὐτῶν τελείως ἀδύνατος. Τὰ σταθερὰ καὶ τὰ ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτούς, ψαλμοί, ἀναγνώσματα, συναξάρια, τροπάρια καὶ λοιπά, καταλαμβάνουν τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν λειτουργικῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν βιβλίων. Τὸ ἀβασανίστως συνήθως λεγό-

μενον περὶ μειωμένης συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον λατρείαν διαφεύδεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ καὶ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸ Ὁρολόγιον καὶ τὸ Τυπικὸν καὶ ὁ Πραξαπόστολος καὶ ἡ σειρά τῶν δώδεκα Μηναίων, ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Τριώδιον-Πεντηκοστάριον εἶναι βιβλία τοῦ χοροῦ, δηλαδὴ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὕμνογραφίας καὶ φαλμωδίας καὶ ἡ αὐτονόητος ἀπαίτησις ὑπάρξεως ὑπευθύνου καὶ καταλλήλου διὰ τὰς ἱεράς ἀναγνώσεις προσώπου, ἐπέβαλε τὴν ἐπιλογὴν ἀτόμων δυναμένων νὰ ἀνταποκριθοῦν πρὸς τὰς ἱεράς ταύτας διακονίας πρὸς κάλυψιν τῶν ὑστερημάτων τοῦ λαοῦ καὶ εὐπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ἀκολουθιῶν. Ἱστορικοὶ κυρίως λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπερβαλλόντως τονιζομένην μονοπώλησιν τοῦ ἱεροῦ ᾠσματος καὶ τῶν ἀναγνώσεων ὑπὸ τῶν οὕτως ἀναδειχθέντων ὡς ἐνδιαμέσων κλήρου καὶ λαοῦ κατωτέρων κληρικῶν, τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν φαλτῶν. Ἀλλ' οὔτε εἰς τὰς ἱεράς Μονὰς οὔτε εἰς τὰς ἐνορίας ἐκωλύθη ποτὲ εἶτε τὸ ὁμαδικῶς ὑποφάλλειν, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, εἶτε ἡ ὑπὸ πολυμελῶν χορῶν φαλμωδία, εἶτε, πολὺ περισσότερον, ἡ κατὰ διαδοχὴν ἀνάγνωσις καὶ φαλμωδία ὑπὸ εὐλαβῶν λαϊκῶν δυναμένων καὶ φιλοτιμουμένων, ἔστω καὶ ἐμπειρικῶς καὶ πρὸς καιρόν, νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα ἔργα. Ἀσφαλῶς ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἡ διὰ χειροθεσίας ἀνάδειξις ἀναγνωστῶν καὶ φαλτῶν, κανονικῶς χειροθετουμένων εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους κατωτέρων, ὅπως εἴπομεν, κληρικῶν, ἀποτελεῖ αἷτημα διασφαλίζον τὴν ὑπεύθυνον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ δυσχερὲς τοῦτο λειτούργημα ἐπιτυχῇ ἀνταπόκρισιν. Εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως ὅτι πρὸς αὐτὸ πρέπει νὰ στοχεύῃ ἡ

ἐπὶ ὀρθῶν καὶ παραδοσιακῶν βάσεων διοργανούμενη λατρευτική κοινότης. Ἡ χαλαρῶς πάντως ἐν τῇ πράξει σήμερον ἐφαρμοζομένη τακτική ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀποφυγῆς δημιουργίας στεγανῶν μεταξύ τοῦ ἀναλογίου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ μεσότης μεταξύ δύο ἐνδεχομένων ἀκροτήτων καὶ ἐκτροπῶν, τῆς «μονοπωλήσεως» δηλαδή τοῦ ἄσματος ἢ τοῦ ἀναγνώσματος ὑπὸ τῶν φαλτῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῆς τυχόν ἀκαταστασίας καὶ ἀνευθυνότητος περὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ φαλμωδίαν, εἶναι τὸ ἐφετὸν καὶ τὸ καὶ ἐκ τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὰ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν θεῖαν λατρείαν καὶ ἐκ τῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας κατ' αὐτὴν ἐπιβαλλόμενον. Ἡ θεία λατρεία, ὡς ἔργον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπίσημον καὶ δημόσιον, εἶναι ταυτόσημον πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐν ἀκριβείᾳ, γνώσει καὶ φόβῳ Θεοῦ, συμμόρφωσιν πρὸς τὴν παραδεδομένην ἱερὰν δεοντολογίαν. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἔργον τὸ ἀναγινώσκειν καὶ φάλλειν ἐπ' ἐκκλησίας δίδεται καὶ ἀσχεῖται ὡς χάρισμα, ἵνα «μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως τῶν θείων λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν» ποιῇται ὁ ἀναγνώστης καὶ μετὰ «γλυκύτητος φάλλῃ» καὶ «τὰ ἄσματα τὰ πνευματικὰ ἐνάρχηται» ὁ φάλτης, κατὰ παλαιὰς εὐχὰς χειροθεσίας. Σφραγίδος δὲ καὶ χειροθεσίας ἀρχιερατικῆς· «αὕτη γάρ ἐστι τάξις ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἁρμονία» (Ἀποστολικά Διαταγαὶ 3, 11).

Ἡ ἐμφανὴς ἀνάγκη ὑποβοηθήσεως τοῦ ἔργου τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ φάλτου, ἰδίᾳ κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας Λειτουργίας, δι' ἐνὸς εὐχρήστου ἐγχειριδίου περιέχοντος τὰ σταθερὰ καὶ τὰ συνηθέστερον ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῆς θείας λατρείας, ὠδήγησε κατὰ τοὺς νεωτέρους προφανῶς αἰῶνας εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς, οὕτως εἶπεῖν,

χρηστικῆς ἀνθολογίας, δυναμένης νὰ καλύψῃ τὰς ἀμέσους πρῶτας ἀνάγκας τῆς φαλμωδίας διὰ τῆς, κατὰ τὸ δυνατόν, μικροτέρας προσφυγῆς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τοῦ ἀναλογίου. Βεβαίως ὁ παραμερισμὸς ὅλων αὐτῶν τῶν παραδοσιακῶν λειτουργικῶν βιβλίων οὔτε ἐπιθυμητὸς εἶναι, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων δυνατός. Τὸ νὰ ἀναζητῇται ὅμως τὸ χερουβικὸν καὶ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις...» εἰς τὸ Τυπικόν, τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...» εἰς τὸ ἀπόδειπνον ἢ εἰς τὰ καθίσματα τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς...» εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς Πεντηχοστῆς, ἢ τὰ λειτουργικὰ νὰ λέγονται ἀπὸ μνήμης, δὲν ἦτο ἀσύνηθες εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶχον τὴν σημερινὴν κυκλοφορίαν τὰ βοηθητικὰ ταῦτα ἐγχειρίδια. Ἀπαντοῦν δὲ ταῦτα καὶ εἰς νεώτερα χειρόγραφα καὶ εἰς πολλὰς ἐντύπους ἐκδόσεις. Τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ὅπως εἶναι ἀναμενόμενον, ποικίλλει. Ἀρχικὸς στόχος αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο μόνον ἡ θεία Λειτουργία, ὡς πρὸς τὰ βασικά καὶ ἀμετάβλητα στοιχεῖα, ἐνίοτε μάλιστα «μετὰ φωνῶν», δηλαδὴ μετὰ μουσικοῦ τονισμοῦ τῶν κατ' αὐτὴν φαλλομένων, τοῦ τρισαγίου, τοῦ χερουβικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ κ.λπ. Εἰς αὐτὰ προσετίθεντο καὶ τὰ μὴ συνηθέστερον ἐναλλασσόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ σταθερὰ στοιχεῖα τῶν δύο κυριωτέρων ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου, τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, καὶ ἄλλα τινὰ πρῶτης ἀνάγκης τροπάρια κατὰ τὴν φιλότιμον κρίσιν τῶν ἐκδοτῶν καὶ κατὰ τὰς ἡϋξημένας δυνατότητας, τὰς ὁποίας παρεῖχεν ἡ τυπογραφία. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι καὶ ὁ τίτλος τῆς ἀνθολογίας αὐτῆς ἐμφανίζει διαχυμάνσεις εἰς τὰ χειρόγραφα καὶ τὰ ἔντυπα, δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς πραγματικῆς δυσκολίας

τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ εὕρεσις ἐνὸς καταλλήλου ὀνόματος ἐκφράζοντος κατὰ τὸ δυνατόν ἐμφανέστερον καὶ πληρέστερον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Οὕτω τιτλοφορεῖται «Συλλειτουργικόν», «Συλλειτουργικά», «Συλλειτουργήματα», ἢ «Συλλειτουργήματα μετὰ φωνῶν» ἢ, περιφραστικώτερον καὶ συνηθέστερον, «Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου ἡγουν τὰ Συλλειτουργικά» ἢ «Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου ἥτοι Συλλειτουργικόν», «Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου» ἢ «Ἱεροφάλτου ἐγκόλπιον», «Ἐγκόλπιον ἱεροφάλτου» ἢ καὶ «Ἱεροφαλτικόν». Ὁ ζῆλος μερικῶν ἐπιμελητῶν τῆς ὕλης τὸ κατέστησεν εἰς μερικὰς ἐκδόσεις ἀληθῆ πανδέκτην, περιέχοντα ἀντίφωνα καὶ τυπικὰ μεθ' ὧν τῶν παραλλαγῶν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐπὶ μέρους ἐορτάς καὶ μνήμας ἀγίων μετὰ τῆς γ' καὶ ς' ὥδης τῶν κανόνων τῶν ἐορταζομένων ἀγίων, ἀπολυτικίων, κοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐναλλασσομένων στοιχείων, πολύτομον καὶ εἰς μέγα σχῆμα τὸ ἀρχικῶς καλούμενον καὶ ὃν ἐγκόλπιον.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν προετιμῆθη ὁ παραδοσιακὸς καὶ ἐκφραστικὸς μονολεκτικὸς τίτλος «Συλλειτουργικόν» μετὰ τοῦ ἐπεξηγηματικοῦ ὑποτίτλου «ἥτοι ἡ τάξις Ἀναγνώστου καὶ Ψάλλτου», τὸν ὁποῖον καθιστᾷ ἀναγκαῖον ἡ ὥς ἄνω δηλωθεῖσα δυσχέρεια περὶ τὴν ὀρολογίαν καὶ ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως τρόπου πρὸς σαφεστέραν δῆλωσιν τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον ἡκολουθήθη κατὰ βάσιν ἡ ὑπὸ τῶν προηγηθεισῶν ἐκδόσεων παγιωθεῖσα ἐπιλογή καὶ σειρά, προσδιοριζομένη ἄλλως τε καὶ ἐκ τῆς λειτουργικῆς ἀκολουθίας τῶν ἐπὶ μέρους καιρῶν τῆς θείας λατρείας. Ἦτοι, προετάχθη ὁ ἐσπερινὸς κατὰ τὰς κυρίας αὐτοῦ μορφάς (Σαββάτου καὶ

έορτῶν, μεγάλου τῶν ἀγρυπνιῶν, καθημερινοῦ καὶ μικροῦ, κατανυκτικοῦ τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν καθημερινῶν αὐτῆς), ὁ ὄρθρος πάλιν κατὰ τὰς παραλλαγὰς αὐτοῦ (Κυριακῶν καὶ έορτῶν, καθημερινῶν, Σαββάτου καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), ἀκολουθεῖ δὲ ἡ θεία Λειτουργία (Ίεροῦ Χρυσοστόμου καὶ Μεγάλου Βασιλείου) καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὰς τρεῖς κυρίας αὐτὰς ἀκολουθίας, έσπερινοῦ δηλαδή, ὄρθρου καὶ θείας Λειτουργίας, ἀναγράφονται πλήρως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου καὶ τῶν ψαλτῶν ἀναγινωσκόμενα ἢ ψαλλόμενα, ἐκτός, έννοεῖται, τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῶν καθισμάτων τοῦ Ψαλτηρίου, καθὼς καὶ τοῦ κινητοῦ ὕμνολογικοῦ στοιχείου τοῦ παρεμβαλλομένου ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τρωδίου - Πεντηχοσταρίου καὶ τῶν Μηναιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν διάκονον καὶ τὸν ἱερέα δηλοῦνται μόνον διὰ τῆς ἀρχτικῆς αὐτῶν φράσεως, ὡς ἀντιστρόφως γίνεται διὰ τὰ τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Ίεροδιακονικὸν καὶ τὰ Ίερατικά. Ἐκεῖ ὅπου ἀπαιτεῖται, παρεμβάλλονται σύντομοι καὶ κατὰ τὸ δυνατόν σαφεῖς τυπικαὶ διατάξεις, ὑπομνηστικαὶ μᾶλλον τῶν ἐκτενῶν καὶ πληρεστέρων περιπτώσεων τῶν προδιαγραφομένων ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Τυπικοῦ. Εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν ἐτέθησαν τὰ προκεείμενα τῆς ὅλης ἐβδομάδος καὶ τὰ μεγάλα προκεείμενα τῶν δεσποτικῶν έορτῶν, οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων κατὰ τὰς παραλλαγὰς αὐτῶν, τὰ ἀνοιξαντάρια, ἡ λιτὴ καὶ ἡ ἀρτοκλασία κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν, τὰ μεγάλα προκεείμενα καὶ τὰ ἰδιάζοντα στοιχεῖα εἰς τοὺς έσπερινούς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ὁμοίως εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου παρενεβλήθησαν

ὅπου ἔδει οἱ στίχοι οἱ προφαλλόμενοι τῶν καθισμάτων - τροπαρίων, οἱ ἀναβαθμοὶ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὁρθρου, τὰ πεντηχοστάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος, ὡς καὶ τὰ τριαδικὰ καὶ τὰ φωταγωγικὰ τῶν καθημερινῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Εἰς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἀποκατεστάθησαν τὰ ἀντίφωνα κατὰ τὴν ὀρθὴν αὐτῶν παραδεδομένην τάξιν, συνεδυάσθησαν δὲ καταλλήλως αἱ παραλλαγαὶ τοῦ συλλειτουργοῦ καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Ἡ χρῆσις τυπογραφικῶν στοιχείων διαφόρων στιγμῶν, ὡς καὶ πλαγίων καὶ ἐρυθρῶν, ἔδωκεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν δυνατότητα ἐπισημάνσεως τῶν διαφορῶν τῆς μοναχικῆς καὶ τῆς ἐνοριακῆς πράξεως πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον κινητὰ στοιχεῖα τῆς θείας Λειτουργίας δυνάμενα, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, νὰ προκαλέσουν χαλάρωσιν εἰς τὴν συνοχὴν καὶ ροὴν τοῦ κειμένου αὐτῆς, ἐτέθησαν μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς. Τοιαῦτα εἶναι τὰ εἰσοδικὰ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὰ κοντάκια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, οἱ ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...» φαλλόμενοι εἰρμοί, τὰ κοινωνικὰ μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ φαλμοῦ προελεύσεως αὐτῶν πρὸς εὐχαιρον χρῆσιν, ὡς καὶ αἱ ἀμέσως πρὸ τῆς θείας κοινωνίας λεγόμεναι συνήθως εὐχαὶ καὶ τὰ τροπάρια, καθὼς καὶ ἡ μετὰ τὴν μετάληψιν εὐχαριστία, ἡ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου ἢ ἄλλου προσώπου μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ κατὰ τὴν κατάλυσιν τῶν ἁγίων μυστηρίων. Ὡς ἐν παραρτήματι δ' ἐν τῷ τέλει συνεκentrώθησαν πρὸς διευκόλυνσιν λειτουργικὰ τινα στοιχεῖα ἀμέσου καὶ συχνῆς χρήσεως, ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ διάφορα λειτουργικὰ βιβλία, ὡς καὶ κοινὰ ἀπολυτίκια καὶ θεοτο-

κία, ὁ πολυέλεος καὶ αἱ καταβασίαι, τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα, τὰ τοῦ μνημοσύνου καὶ ἡ στιχολογία τῶν ὠδῶν τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἱερῶν Μονῶν.

***

Οὕτω μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς καταρτισθέν, χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ καὶ δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, παραδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν εὐλαβεστάτων Ἀναγνωστῶν καὶ Ψαλτῶν καὶ παντὸς τοῦ Χριστιανύμου Λαοῦ τὸ παρὸν «Συλλειτουργικόν». Ὑποκάρδιος πόθος καὶ στόχος διὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἦτο ἡ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης διεξαγωγή τῆς θείας λατρείας καὶ ἡ, κατὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν λειτουργικῆς παραδόσεως τάξιν, τέλεσις τῶν κατ' αὐτήν, χωρὶς ἀνευλαβεῖς παραλείψεις καὶ μεταθέσεις καὶ ἀκόσμους ψευδευσεβεῖς προσθήκας, λυμαινομένας ἐνίοτε τὴν σημερινὴν πρᾶξιν. Παρὰ τὴν ἐργώδη προσπάθειαν καὶ τὴν καταβληθεῖσαν ἐν φόβῳ Θεοῦ προσοχὴν πρὸς ἀποφυγὴν σφαλμάτων καὶ παραλείψεων, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ἀσφαλῶς ἡ πρὸς τὸ τέλειον πορεία δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς. Διὸ καὶ αἱ ἐν ἀγάπῃ ὑποδείξεις καὶ συστάσεις τῶν εὐλαβῶν χρηστῶν τοῦ παρόντος εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτοι.

Κύριος δὲ ὁ Θεός, ὁ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων αἰνούμενος καὶ εὐλογούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, δῶῃ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύουσιν αὐτῷ, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, συνετῶς φάλλειν καὶ ἀναγινώσκειν ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, τῶν ἁγίων αὐτοῦ μυστηρίων ἀπολαύειν, τῆς ἐπου-

ρανίου αὐτοῦ βασιλείας μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων καὶ «ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» προσκυνητῶν αὐτοῦ ἀξιοθῆναι καὶ
τοῦ ἀλήχτου Πάσχα ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας
αὐτοῦ ἐκτυπώτερον μετασχεῖν.

Ἅγιον Πάσχα 1996

Ἰωάννης Μ. Φουντούλης
Καθηγητῆς Λειτουργικῆς Α.Π.Θ.

«'Αναγνώστης καθιστανέσθω πρῶτον δοκιμῇ δεδοκιμασμένος, μὴ γλωσσοκόπος, μὴ μέθυσος, μηδὲ γελωτολόγος, εὖτροπος, εὖπειθής, εὐγνώμων, ἐν ταῖς κυριακαῖς συνόδοις πρῶτος σύνδρομος, εὐήκοος, διηγηματικός, εἰδὼς ὅτι εὐαγγελιστοῦ τόπον ἐργάζεται».

(Αἱ διὰ Κλήμεντος Ρώμης Διαταγαί, 2)

«'Ο 'Αναγνώστης τοίνυν προσάγεται τῷ ἀρχιερεῖ, μαρτυρηθεὶς εἶναι τοῦ ἀγνοῦ βίου, καὶ ἄξιος ἀναγωγῆς ἱεράς, καὶ τὰ ἱερά εἰδὼς γράμματα... Καὶ (ὁ ἱεράρχης) εὔχεται ἁγιασθῆναι τὸν τελειούμενον, ἐκλελεγμένον ὄντα αὐτῷ, καὶ μετὰ πάσης σοφίας τε καὶ συνέσεως ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσίν τε καὶ μελέτην τῶν θείων λογίων».

(Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Διάλογος, κεφ. ρη')

«Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινόμενους, βουλόμεθα μῆτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρηῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μῆτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ. Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον».

(Κανὼν οε' τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου)

«Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ἐπιτῆρει καὶ τὸ εὐφωνον καὶ τὸ εὐλαλον καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ὠφελεῖσθαι».

(Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης, Κατήχησις Α')

«Εἰ οὖν θέλεις τὴν κατάνυξιν, ὅτε ἴστασαι τὰς εὐχάς σου ποιῶν, ἐρευνάτω ὁ νοῦς σου τοῦ στίχου τὴν δύναμιν καὶ λογίζου ὅτι ἐνώπιον Θεοῦ παρίστασαι, τοῦ ἐτάζοντος καρδιάς καὶ νεφρούς».

(Ἀββᾶς Σιλουανός, ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ)

Τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρὼν* καὶ τὰ πάντα πληρῶν,* ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς χορηγός,* ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν* καὶ καθάρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης κηλίδος* καὶ σῶσον, ἀγαθέ,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Τρισάγιον

(Ἁγίος ὁ Θεὸς - Παναγία Τριάς - Πάτερ ἡμῶν)

Ἁγίος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς* Κύριε,* ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν* Δέσποτα,* συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν* Ἁγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου* γενηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτο-
ρα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεν-
νηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.* Φῶς ἐκ φω-
τός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέν-
τα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πατρί,* δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πι-
λάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γρα-
φάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθε-
ζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

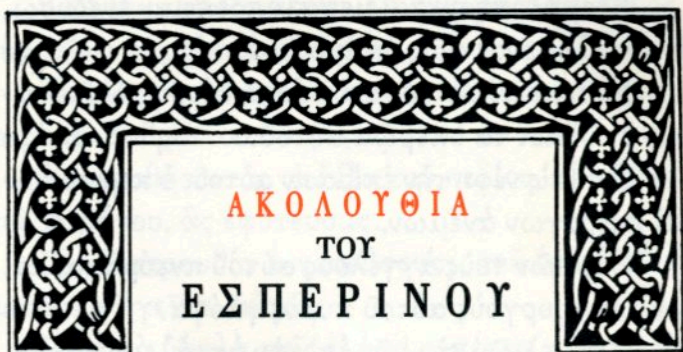
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ
ζωοποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ
σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον* καὶ συν-
δοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ ζωὴν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' Ὡρας ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τό·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν
προοιμιακὸν ψαλμὸν χῦμα οὕτως·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σχύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου

Ὁ Διάκονος τὰ εἰρηνικά·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.]

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἡ πόλεως) ταύτης...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀδελφοῦ τὸ ἐνδιάτακτον Ἀ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰ δέ ἐστιν ἐορταζόμενος ἅγιος φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ μόνον ἢ α' στάσις τοῦ ῥηθέντος Καθίσματος, ἥτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, μεθ' ὃ λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται φάλλων ὁ α' χορός τὸ Κύριε, ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα ἦχον·

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Ὁ β' χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Καὶ κατόπιν ἀντιφωνικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν τὸ Θεοῦ, Κύριε μέχρι τοῦ διατεταγμένου ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ στίχου.

Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσεί πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωνς τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρχθ' (129)

Εἰς στίχους η'

Ε'κ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους ς'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπι-
σεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους δ'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρις' (116)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ φάλλεται τὸ δοξαστικόν, ὡς ἡ τυπικὴ διάταξις ὀρί-
ζει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ θεοτοκίον, τῷ μὲν Σαββάτῳ εἰς τὸν
ἦχον τῆς ἐβδομάδος, ἐν ἄλλῃ δὲ ἑορτῇ κατὰ τὸν ἴδιον ἦχον
τοῦ δοξαστικοῦ, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου ποιούντων
τὴν εἴσοδον κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Καὶ ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν ἐπι-
λύχνιον εὐχαριστίαν·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης* ἀθανάτου Πατρός,*
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,* Ἰησοῦ Χριστέ,*
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,* ἰδόντες φῶς ἐσπε-
ρινόν,* ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν* καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν.* Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς*
ὕμνεϊσθαι φωναῖς αἰσίσαις,* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Τοῦτο ἐν περιπτώσει εἰσόδου πολλῶν Ἱερέων φάλλε-
ται ὑπ' αὐτῶν.

Ὁ Διάκονος· Ἑσπέρας· προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τρίς, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, ἐναλ-
λάξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ προκείμενα τῆς ὅλης ἑβδομάδος

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιε-
ζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. δ'

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι
Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας

Ἦχος δ'

Κύριος εἰσακούσεταιί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας

Ἦχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἔχει με κατεσκήνωσε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. β'

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προ-
φθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός,
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Μεγάλα προκείμενα δεσποτικῶν ἑορτῶν

Ἦχος βαρὺς

Ψαλμὸς ος' (76)

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;* σὺ εἶ ὁ
Θεός,* ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος·

Στίχ. α' Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν
σου.

Στίχ. β' Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοί-
ωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ' Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνη-
σθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Ἦχος βαρὺς

Ψαλμὸς ριγ' (113)

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,*
πάντα ὅσα* ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. α' Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Στίχ. β' Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδὰ-
νης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. γ' Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ
σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

Εἶτα, ἐὰν ὑπάρχωσι προφητικά ἢ ἀποστολικά ἀναγνώ-
σματα, ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἀνα-
γνώστου. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Διάκονος τὴν μεγάλην ἐκτενῇ·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

‘Ο Διάκονος· Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

‘Ο Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

[‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερο-
μονάχου...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).]

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς δια-
κονίαις ὄντων...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

‘Ο Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Καταξίωσον·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασχόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ β' χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Ἀγγελον εἰρήνης...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Εἶτα φάλλονται τὰ στιχηρὰ τῶν ἀποστίχων κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, ἀρχόμενα ἐν τοῖς Σάββασιν ἀπὸ τοῦ β' χοροῦ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἑορταῖς ὑπὸ τοῦ α', οὕτως ὥστε τὸ δοξαστικὸν νὰ λεχθῇ ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ.

Τὸ α' στιχηρὸν τῶν ἀποστίχων τοῦ Σαββάτου φάλλεται ἄνευ στίχου. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ λέγομεν τοὺς παρόντας·

Στίχοι τῶν ἀποστίχων τῇ ἐσπέρᾳ Σαββάτου

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἐν δεσποτικαῖς ἢ θεομητορικαῖς ἑορταῖς λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν τροπαρίων.

Ἐν μνήμαῖς ἑορταζομένων ἁγίων λέγομεν τοὺς ἐπομένους, ἀναλόγως τῆς ἑορτῆς.

Στίχοι τῶν ἀποστίχων εἰς μνήμας ἁγίων

Ἀποστόλων

Στίχ. α' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

Στίχ. β' Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἱεραρχῶν

Στίχ. α' Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. β' Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἱερομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Μαρτύρων

Στίχ. α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ.

Στίχ. β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὁσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α' Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

Στίχ. β' Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
οσίου αὐτοῦ.

Ὁσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

Στίχ. α' Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Στίχ. β' Ἐστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου,
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ψάλλεται τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ θεοτοκίον κατὰ τὸν ἴδιον ἦχον τοῦ δοξαστικοῦ.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποστίχων λέγει ὁ Προεστῶς (ἢ ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεὺς) τὴν ᾠδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου (Λουκᾶ β' 29).

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,* κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ.* ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,* ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.* φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν* καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης τό· Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ α' χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἀπολυτικίου.

(Ζήτηι τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια καὶ θεοτοκία εἰς σελ. 199 καὶ τὰ πλέον κοινὰ θεοτοκία κατ' ἦχον εἰς σελ. 209).

Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία.

Ὁ α' χορὸς· Εὐλόγησον.

τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὦν εὐλογητός...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἢ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ α' χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐν ταῖς μοναῖς πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ὁ α' χορός·

Ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι κτίτορες αἰωνία ἡ μνήμη ὑμῶν.

Ὁ β' χορός·

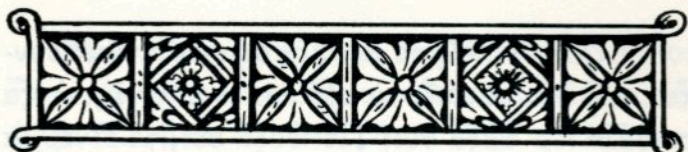
Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τό· Δι' εὐχῶν...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΥΠΝΙΩΝ

(Λιτή - Ἀρτοκλασία)

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ').

Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακός, ἐν μὲν μνήμαῖς ἁγίων ἄχρι τέλους αὐτοῦ, ἐν δὲ δεσποτικῇ καὶ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ὅτε προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ, ἄχρι τοῦ στίχου Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ... συλλέξουσιν, μεθ' ὃ φάλλονται·

Τὰ ἀνοιξαντάρια

(Ψαλμὸς ργ' στίχ. 28β ἐξ.)

Α'νοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Υἱέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Δόξα σοι, ἅγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Δόξα σοι, ἅγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Δόξα σοι, τρισυπόστατε Θεότης, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα. Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Δόξα σοι, Πάτερ ἁναρχε· δόξα σοι, Υἱὲ συνάναρχε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνθρωποι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Υἱέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τριάς ἁγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Δόξα σοι, βασιλεῦ ἐπουράνιε· δόξα σοι, παντοκράτορ, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε· δόξα σοι, Υἱὲ γεννητέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἁγία, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι (ἢ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι).

Ἐπονται τὰ εἰρηνικά, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἐν μνήμαις ἁγίων, τὸ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὰ συνήθη τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν μέχρι τῶν πληρωτικῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνήσεως· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Λιτὴ

Καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὴν λιτὴν, τοῦ χοροῦ φάλλοντος
τὰ ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς. Εἶτα αἱ αἰτήσεις.

Ὁ Διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων ...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερο-
μονάχου...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι ...

Οἱ χοροὶ φάλλουσιν ἐναλλάξ ἀνὰ ι' τό·

Κύριε, ἐλέησον (μ' καὶ γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν ...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Δέσποτα πολυέλεε ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ἐπιστρεφούσης τῆς λιτῆς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ δὲ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Ἀρτοκλασία

Εἶτα φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ προβλεπόμενα ἀπολυτίκια· καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς τὸ Θεοτόκε Παρθένε ἄπαξ·

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε,* χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·* εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος* ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,* ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης ἀντιφωνικῶς·

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται οἱ κάτωθι στίχοι τοῦ

λγ' (33) φαλμοῦ.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παν-
τὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκου-
σάτωσαν πρᾶεῖς καὶ εὐφρανθείτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώ-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
κουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φο-
βουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μα-
κάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Εἶτα ὁ α' χορός·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκ-
ζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθοῦ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καί, τιθεμένης ἀναγνώσεως, ἐκφωνεῖ ὁ Ἀναγνώστης
μετὰ τὸν τίτλον τοῦ ἀναγνώσματος τό·

Εὐλόγησον, δέσποτα.

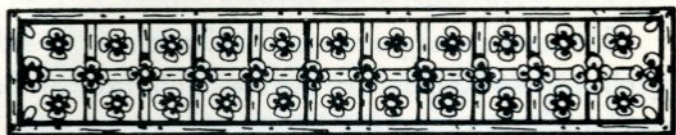
Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου
ἐκφωνῶν τό·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ὁ δὲ ἀναγινώσκων λέγει τὸ Ἀμήν καὶ ἄρχεται τῆς ἀνα-
γνώσεως.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ Προεστὼς ἄρχεται ἀναγινώ-
σκων τὸν ἐξάψαλμον.

TRITON

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Καθημερινὸς Ἑσπερινὸς
ἄνευ εἰσόδου

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' Ὡρας ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τό·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...

Καὶ εὐθὺς τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν·

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον ...
(Ζήτει σελ. 5)

Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ εὐθὺς τὸ διατεταγμένον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τάξιν (βλ. σελ. 9-10), οὗ περατωθέντος ἐκφωνεῖται ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἄρχεται ψάλλων ὁ α' χορὸς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ὁ β' χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο χορῶν οἱ στίχοι τῶν ψαλμῶν, τὰ στιχηρὰ προσόμοια, τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου.

Κατόπιν ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ προχείμενον τῆς ἡμέρας (ὅρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου σελ. 14), τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ τὰ πληρωτικὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἄχρι καὶ τῆς ἐκφωνήσεως Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου.

Εἶτα τὰ ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν τοὺς κάτωθι στίχους·

Στίχοι τῶν ἀποστίχων ἐν καθημερινᾷ

Κυριακὴ ἕως Πέμπτης ἑσπέρας

Στίχος α'

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖτον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Παρασκευὴ ἑσπέρας

Εἰ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐστὶ Θεὸς Κύριος τοὺς κάτωθι·

Στίχος α'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος β'

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχος γ'

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εἰ δὲ ἔσται Ἀλληλούϊα τοὺς ἐπομένους·

Στίχος α'

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχος β'

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἔπεται τὸ Δόξα, καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων, τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ τυχόντος ἤχου, ὡς καὶ τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἀπολυτικίου.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. Ὁ χορὸς Ἀμήν, ὁ Ἱερεὺς τὸ Σοφία, ὁ α' χορὸς τὸ Εὐλόγησον, ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὧν εὐλογητὸς καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου (ᾠρα σελ. 23).

Μικρὸς Ἑσπερινὸς

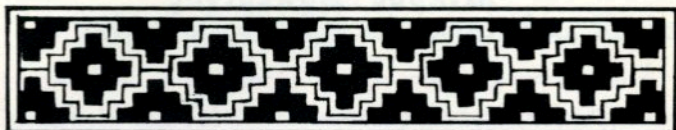
Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' Ὡρας, ὅτε μέλλει τελεσθῆ-
ναι ἀγρυπνία, ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.
Ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφώνησιν τοῦ Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων
τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, οὗ πληρωθέντος φάλλεται εὐθὺς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω ἄνευ τῶν στίχων
Θοῦ, Κύριε καὶ τῶν λοιπῶν ἄχρι τοῦ στίχου Ἀπὸ φυλακῆς
πρωῖας μέχρι νυκτός, ὅτε καὶ φάλλονται εἰς στίχους δ' τὰ
στιχηρὰ προσόμοια μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Φῶς
ἱλαρὸν καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Ἀνα-
γνώστης καὶ αὐθις ἀναγινώσκει τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ
ἀμέσως οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἀπόστιχα μετὰ τῶν οἰκείων
στίχων αὐτῶν καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ
τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, ὁ δὲ Ἱερεὺς
ἐκφωνεῖ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Ἐπονται τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν κατὰ
τὴν τυπικὴν διάταξιν καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὸ Σοφία καὶ τὰ
ἐξῆς τῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου
καὶ τῶν ἑορτῶν γέγραπται (ᾠρα σελ. 23).

ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ' Ὡρας ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄρχεται ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώ-
στης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... καὶ ἀκολουθῶς τὸν προ-
οιμιακὸν ψαλμὸν Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἐκφώνησις Ὅτι
πρέπει σοι, εὐθὺς δ' ἀμέσως ἄνευ ἀναγνώσεως Καθίσματός
τινος τοῦ Ψαλτηρίου ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ Κυρίου, ἐκέκραξα
καὶ τοῦ Κατευθυνθήτω μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἀκολουθῶς φάλλονται εἰς στίχους ι' κατανυκτικὰ τὰ
κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον τέσσερα στιχηρά, ἐκ τοῦ Τριωδίου
τρία καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου προσόμοια τρία κατὰ τὴν τυπικὴν
διάταξιν καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ἐν ᾧ γίνεται καὶ εἵσοδος τοῦ
Ἱερέως μετὰ θυμιατοῦ· καὶ εὐθὺς φάλλεται τετράκις ἐναλ-
λάξ ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς·

Κυριακαὶ τῆς Τυρινῆς, Β' καὶ Δ' τῶν Νηστειῶν

Ἦχος πλ. δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Κυριακαὶ Α', Γ' καὶ Ε' τῶν Νηστειῶν

Ἦχος πλ. δ'

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκτενῇ Εἵπωμεν πάντες καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ χορὸς Ἀμὴν καὶ ὁ Προεστὼς τὸ Καταξίωσον, Κύριε, οὐ πληρωθέντος λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰ πληρωτικά ἄχρι καὶ τῆς ἐκφωνήσεως Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου γέγραπται (ὅρα σελ. 17 - 19).

Εἶτα φάλλεται δις τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον καὶ ἅπαξ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν κάτωθι στίχων

Στίχος α'

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Καὶ εὐθὺς τὸ Δόξα, καὶ νῦν κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Ὁ Προεστῶς (ἢ ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεὺς) τὸ Νῦν ἀπολύεις.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Μετὰ ταῦτα φάλλονται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν χορῶν τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν οἷς ποιοῦμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε,* χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.* Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,* ὅτι σωτῆρα ἔτεκες* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ,* πάντων ἡμῶν μνήσθητι,* ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.* σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις* πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ ἅγιοι πάντες, * ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας* πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα). Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἐπόμενον τροπάριον·

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν* καταφεύγομεν, Θεοτόκε.* Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας* μὴ παρίδῃς ἐν περυστάσει,* ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,* μόνη ἄγνή,* μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἡ ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν μονὴν (ἡ ἐκκλησίαν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἑξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἡ εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, ἐν ᾗ ποιούμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιούμεν μετανοίας μικρὰς ἱβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, λέγοντες τὸν τελευταῖον στίχον Ναί, Κύριε βασιλεῦ...

Ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου προγέγραπται (ὄρα σελ. 23). Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ χορὸς ψάλλει τὸ κάτωθι θεοτοκίον·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή,* τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει* τῇ κραταιᾷ σου χειρί·* ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν* ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν* ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν* αἰὲ μεσιτείαν,* οἱ κατακαμπτόμενοι* ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν,* μήτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου* ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι* πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τό· Δι' εὐχῶν ...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(Ἐνευ προηγιασμένης)

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ' Ὡρας ἄρχεται εὐθὺς ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκειν τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, οὗ πληρωθέντος λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἷτα ἀναγινώσκειται τὸ ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὰ Πρὸς Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς ἄρχεται φάλλειν τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ δὲ β' χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω· καὶ εἷτα φάλλονται ἐναλλάξ οἱ στίχοι αὐτῶν μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου.

Ἀναγινώσκειται κατόπιν τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Εἷτα τὸ Καταξίωσον, Κύριε καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὰ πληρωτικά ἄχρι καὶ τῆς ἐκφωνήσεως Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου.

Μετὰ ταῦτα φάλλεται τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων, τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς καὶ ἐν τῷ Καθημερινῷ Ἑσπερινῷ γέγραπται (ὄρα σελ. 33) καὶ τὸ Δόξα, καὶ νῦν μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου.

Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς,
Πάτερ ἡμῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία.

Καὶ φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τὰ κάτωθι τροπάρια,
ἐν οἷς ποιούμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν, πλὴν τοῦ τε-
λευταίου (ᾄρα σελ. 38).

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε...

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...

Δόξα Πατρί...

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...

Ὁ Ἀναγνώστης· Καὶ νῦν...

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ τροπάριον·

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...

Κύριε, ἐλέησον (μ'). Δόξα Πατρί...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὦν εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ...

Εἶτα ἡ εὐχή τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ·

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου...

Καὶ αὐθις ὁ Ἀναγνώστης· Τρισάγιον, Παναγία Τριάς,
Πάτερ ἡμῶν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Προεστὼς τὴν εὐχήν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδι-
αίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία,
εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήρι-
ξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου καὶ πᾶσαν περίε-
λέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοι-
αν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ
λέγω· Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ κάτωθι·

Ψαλμὸς λγ' (33)

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκου-
σάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώ-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέχνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἐὰν ἔπεται τὸ ἄριστον ἐπισυνάπτεται καὶ ὁ κάτωθι.

Ψαλμὸς ρμδ' (144)

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦζονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοχίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἵνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

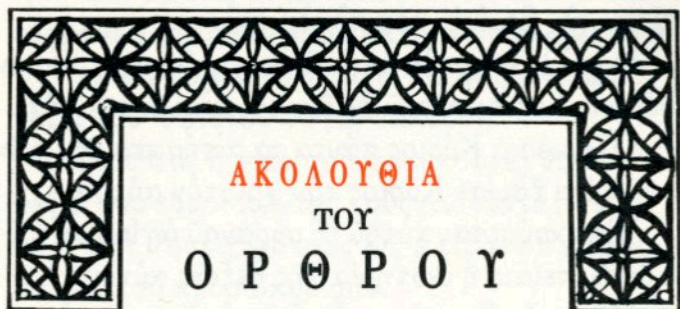
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Καὶ ὁ χορὸς ἐπιλέγει τό· Ἀμήν.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΩΝ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ ἐκφωνεῖ ὁ
Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐ-
τῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19)

Ε'πακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερ-
ασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ
Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύ-
τωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω· ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾗτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ
ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ
δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς
καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ
καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά· διελογίσαντο βου-
λάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις
σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν
καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ἁγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς·* Κύριε,* ἰλά-
σθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν·* Δέσποτα,* συγ-
χώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν·* Ἁγίε,* ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν
σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,* καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ κάτωθι τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως,* τῇ ἐπω-
νύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι,* Χριστὲ ὁ Θεός,* εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει
σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων* τὴν συμμαχίαν ἔχοι-
εν τὴν σὴν,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· Ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,* μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,* πανύμνητε Θεοτόχε* στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν* σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν* καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόν· τὴν νίκην* διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,* μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἐξάφαλμος

Καὶ ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάφαλμον λέγων·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε· σῶσόν με, ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους·
ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυό-
μην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ
ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ
οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας
μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ
μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου·
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότη-
τας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλα-
λος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ
οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμε-
γαλορρημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62)

Ο ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν. Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ τρίτου ἄνευ μετανοιῶν).

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέ-
κραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ
μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον· ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖα καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀ-
πώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς
καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας
τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεν-
τό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ
ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάχρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ χρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάχρυνεν ἅφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτι-σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(δίδς)**.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς **(ἐκ τρίτου μετὰ μετανοιῶν γ')**.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

(Ζήτηι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν σελ. 9)

Εἴτα φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις εἰς τὸν ἦχον τοῦ πρώτου ἀπολυτικίου τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως·

Ψαλμὸς ριζ' (117)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α' Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. β' Πάντα τὰ ἔθνη ἐχύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. γ' Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

---

* Ἰστέον ὅτι λανθασμένως εἴθισται, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ στίχου 1 τοῦ ριζ' ψαλμοῦ νὰ λέγηται ὁ στίχος 1 τοῦ ρδ' ψαλμοῦ, ἥτοι τό:

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εἶτα φάλλεται δις μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἤχου ἢ τῆς τυχούσης ἐορτῆς καὶ ἅπαξ μετὰ τοῦ Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐορτὴ ἁγίου ἔχοντος δοξαστικὸν ἐν Κυριακῇ φάλλεται τὸ ἀναστάσιμον δις, Δόξα τὸ τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐν δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἐορταῖς τὸ ἀπολυτίκιον τριτεύεται.

Εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ Ἀναγνώστου προλέγοντος τό·

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ὁ ἀναγινώσκων τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἐπιλέγει τό·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ συνεχίζων τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γ' στάσεων τοῦ ἐνδιατάκτου Καθίσματος λέγει εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως τό·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ δὲ Ἀναγνώστης εἰς τὰς δύο πρώτας στάσεις μόνον, πλὴν τῆς τελευταίας, συμπληροῖ λέγων·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ τρίτου μετὰ μετανοιῶν γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ὁ ἀναγινώσκων τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἐπιλέγει τό·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν στάσιν, ὅταν ἀκολουθῇ αἵτησις
παρὰ τοῦ Ἱερέως, συμπληροῖ λέγων τό·

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Μεθ' ἐκάστην δὲ συναπτὴν τοῦ Ψαλτηρίου φάλλονται
τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ τυχόντος ἡχοῦ ἢ τὰ τῆς
ἐορτῆς, τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων ὡς κά-
τωθι, τὰ δὲ ἕτερα μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Στίχοι εἰς τὰ καθίσματα τοῦ Ὁρθρου

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ
σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Καὶ εἶτα, ἐν μὲν ταῖς ἑορταῖς στιχολογεῖται ὁ Πολυέλεος (ὄρα ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 213), ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς ὁ Ἀμώμος (ΙΖ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου) καὶ μετ' αὐτὸν ψάλλονται τά·

Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματα σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος* κατεπλάγη ὀρῶν σε* ἐν νεκροῖς λογισθέντα,* τοῦ θανάτου δέ, Σωτήρ,* τὴν ἰσχὺν καθελόντα* καὶ σὺν ἑαυτῷ* τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα* καὶ ἐξ ἅδου* πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματα σου.

Τί τὰ μύρα* συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,* ὦ μαθήτριάι, κερναῖτε;* ὁ ἀστράπτων* ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος* προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις·* Ἴδετε ὑμεῖς* τὸν τάφον καὶ ἦσθητε·* ὁ Σωτήρ γὰρ* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματα σου.

Λίαν πρωῒ* μυροφόροι ἔδραμον* πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνηολογοῦσαι·* ἀλλ' ἐπέστη* πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε·* Θρήνου ὁ καιρὸς* πέπαυται, μὴ κλαίετε·* τὴν ἀνάστασιν δὲ* ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες* μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι*
πρὸς τὸ μνημῆμά σου,* Σῶτερ, ἐνηχοῦντο* ἀγγέλου
τρανωῶς* πρὸς αὐτάς φθεγγομένου* Τί μετὰ νε-
κρῶν* τὸν ζῶντα λογίζεσθε;* ὡς Θεὸς γὰρ* ἐξανέ-
στη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα* καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε* καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα* τὴν ἁγίαν Τριάδα* ἐν
μῇ τῇ οὐσίᾳ,* σὺν τοῖς Σεραφίμ* κράζοντες τό-
᾽Αγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα,* ἐλυτρώσω, Παρθέने,*
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας* χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ* ἀντὶ
λύπης παρέσχες* ῥεύσαντα ζωῆς,* ἔθυνε πρὸς ταύ-
την δὲ* ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς* Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς (τρίς).

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου καί, ἐὰν ἐφά-
λη ὁ Πολυέλεος, εὐθὺς ὁ χορὸς τὰ μετ' αὐτὸν καθίσματα.

Εἶτα φάλλονται ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς οἱ ἀναβαθμοὶ
τοῦ τυχόντος ἤχου, ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς τὸ παρὸν α' ἀντί-
φωνον τοῦ δ' ἤχου.

Οἱ ἐν ἑορταῖς ἀναβαθμοί

Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου* πολλὰ πολεμεῖ με πάθη*
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ* καὶ σῶσον, Σωτήρ μου (δῖς).

Οἱ μισοῦντες Σιών,* αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου* ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ* ἔσεσθε ἀπεξηραμ-
μένοι (δῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι* πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται* καὶ κα-
θάρσει ὑψοῦται,* λαμπρύνεται* τῇ τριαδικῇ μο-
νάδι* ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἀγίῳ Πνεύματι* ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα,* ἀρδεύοντα* ἅπασαν τὴν κτίσιν* πρὸς ζω-
ογονίαν.

Τὰ προκείμενα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς Κυριακῆς ἢ τῆς
ἐορτῆς.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἤχον β'

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ·

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (δῖς).

Ὁ α' χορός·

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

Ὁ β' χορός·

πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ ... τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ α' χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.
Μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ λέγει ὁ α' χορός·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἐν Κυριακῇ ἀναγινώσκει ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,* προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,* τὸν μόνον ἀνάρτητον.* Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν* καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,* ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,* τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.* Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν.* ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ* χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.* Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον* ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ.* Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς,* θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ἐν Κυριακῇ φάλλουσιν οἱ χοροὶ ἀντιφωνικῶς ἐναλλάξ τὸν πεντηχοστὸν ψαλμόν ἀρχόμενοι οὕτως·

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς ἀναγινώσκει χῦμα αὐτὸν ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης.

Ὁ ν' φαλμός

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν χτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνευμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δι-
καιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρ-
δίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών,
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν
καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται καὶ τὸ ἐφύμνιον·

Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Πληρωθέντος τοῦ ν' φαλμοῦ φάλλονται τὰ κάτωθι,
ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ·

Τῇ Κυριακῇ

Ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,*
ἐξάλειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ β' χορός·

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,* ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ α' χορός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς* ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,* καθὼς
προεῖπεν,* ἔδωκεν ἡμῖν* τὴν αἰώνιον ζωὴν* καὶ
μέγα ἔλεος.

Ἐν ἑορταῖς φάλλομεν Δόξα, καὶ νῦν καὶ τὸ ἰδιόμελον,
ὥς καὶ ἐν τῷ Μηναίῳ γέγραπται.

Ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου φάλλονται ἀντὶ τῶν
ἀνωτέρω τὰ κάτωθι·

Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα*
ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἁγίον
σου,* ναὸν φέρων τοῦ σώματος* ὅλον ἐσπιλωμέ-
νον* ἀλλ' ὥς οἰκτιρμῶν κάθαρον* εὐσπλάγχυν
σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον ὁμοιον

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα· τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὥς ῥαθύμως τὸν βίον μου· ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με· πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν· ἐννοῶν ὁ τάλας,· τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,· κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου ...

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν - κανόνες

Καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ φάλλειν τοὺς κανόνας κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, προφάλλοντες τῶν τροπαρίων ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς στίχους εἰς·

τὰ ἀναστάσιμα

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν

τὰ θεομητορικὰ

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

τὰ προεόρτια καὶ μεθέορτα

τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ κατανυκτικὰ τοῦ Τριωδίου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

τὰ τῶν ἁγίων

Ἁγίε (ἡ ἅγιοι ἡ ὅσιε ἡ ὅσιοι) τοῦ Θεοῦ πρέ-
σβευε (ἡ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ ἡμῶν.

(Ζήτηι τοὺς στίχους εἰς ἄλλους ἁγίους εἰς σελ. 93)

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς στιχολογοῦνται κατὰ τὴν
φαλμωδίαν τῶν κανόνων αἱ βιβλικαὶ ᾠδαὶ (ὄρα τὴν στι-
χολογίαν τῶν ᾠδῶν ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 269).

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ᾠδῆς φάλλεται ὁ εἰρμὸς καὶ ἀκολουθεῖ
ἡ στιχολογία τῆς βιβλικῆς ᾠδῆς, ἐν ᾗ παρεμβάλλονται τὰ
τροπάρια τῶν κανόνων εἰς τοὺς πρώτους καὶ τελευταίους
στίχους τῶν ᾠδῶν. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης ᾠδῆς φάλλε-
ται ἡ καταβασία.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις αἱ καταβασίαι ἄχρι καὶ τῆς η' ᾠδῆς
φάλλονται ἅπασαι ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συναξα-
ρίου καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κανόνων.

Μετὰ τὴν α' καὶ γ' ᾠδὴν φάλλονται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ
αἱ καταβασίαι αὐτῶν.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ β' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Εἶτα φάλλονται τὸ κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον μετὰ Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀκολουθῶς φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ β' χοροῦ, αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαί, ὡς καὶ αἱ καταβασαί αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκονται τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ αὖθις φάλλονται κατὰ τὴν τάξιν, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, αἱ ζ' καὶ η' ᾠδαὶ καὶ αἱ καταβασαί αὐτῶν. Ἐν τῇ καταβασίᾳ τῆς η' ᾠδῆς, ψαλλομένης ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, προτάσσομεν τό·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εἶτα εὐθὺς ὁ Διάκονος·

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ φάλλεται, κατὰ μὲν τὰς δεσποτικὰς καὶ ὅτε οὐκ ἔστιν ἐν Κυριακῇ θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἢ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων, κατὰ δὲ τὰς Κυριακάς, τὰς μηνίμας τῶν ἁγίων καὶ καθ' ἑκάστην στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν οὕτως·

Ῥδὴ θ' τῆς Θεοτόκου (Λουκ., κεφ. α' 47-55)

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξότεραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνωμεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν...

Εἶτα φάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Ζαχαρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῆς καὶ ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ.

Ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἐν Κυριακῇ οἱ χοροὶ φάλλουσιν ἐναλλάξ·

Ὁ α' χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ α' χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὁ β' χορός· Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Καὶ φάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια μετὰ τοῦ θεοτοκίου
κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν. Μετὰ ταῦτα φάλλονται εἰς τὸν
τυχόντα ἦχον οἱ αἵνοι καὶ τὰ στιχηρὰ τροπάρια μετὰ τῶν
στίχων αὐτῶν ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Οἱ αἵνοι

Ψαλμὸς ρμη' (148)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.**

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν,
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε
καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοχεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Εἰς στίχους η' ἢ ζ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς στίχους δ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν Κυριακῇ, ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει ἑορτή, λέγομεν καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο στίχους·

Στίχ. α' Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. β' Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὅταν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ θεομητορική ἑορτὴ ἀντ' αὐτῶν λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐν μνήμας ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων λέγομεν τοὺς ἐπομένους·

Στίχοι τῶν αἰνῶν εἰς μνήμας ἁγίων

Ἀποστόλων

Στίχ. α' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

Στίχ. β' Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἱεραρχῶν

Στίχ. α' Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. β' Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἄτερον

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ἱερομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β' Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Μαρτύρων

Στίχ. α' Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὁσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α' Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. β' Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ὁσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

Στίχ. α' Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. β' Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ φάλλεται τὸ ἐωθινὸν δοξαστικὸν ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ θεοτοκίον τῶν αἰώνων.

Ἐν Κυριακαῖς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος τὸ παρὸν θεοτοκίον·

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις,* Θεοτόκε Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος* ὁ ἄδης ἡχμαλώτισται,* ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,* ἡ κατάρρα νενέκρωται,* ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται,* ὁ θάνατος τεθνάτωται* καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Ἐν μνήμαϊς ἁγίων συνήθως φάλλεται ἔν τῶν ἐν τῷ παραρτήματι κοινῶν θεοτοκίων, ἀναλόγως τοῦ ἤχου τοῦ δοξαστικοῦ (ὅρα σελ. 209).

Εἶτα ἡ μεγάλη δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ δοξαστικοῦ·

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἁμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας, εἰ ἔστιν Κυριακή, φάλ-
λομεν ἀναστάσιμα τροπάρια εἰς μὲν τὸν α', β', γ' καὶ δ'
ἦχον τὸ παρόν·

Ἦχος δ'

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσω-
μεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου· καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς
ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· τὸ
νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' φάλλομεν
τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος· καὶ τὰ δεσμὰ διαρ-
ρήξας τοῦ ἄδου,· ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανά-
του, Κύριε,· πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ
ῤυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις
σου,· ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα· καὶ δι'
αὐτῶν τὴν εἰρήνην· παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ,· μό-
νε πολυέλεε.

Εἰ δὲ ἔστιν ἑορτὴ φάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς ἐνορίαις εὐθὺς μετὰ τὰ ὡς ἄνω τροπάρια ἢ τὸ ἀπολυτίκιον ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.
Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν ἐκτενῆ·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων...]

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Ἄγγελον εἰρήνης...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν

Ὁ Ἱερεὺς· Σὸν γάρ ἐστι...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ β' χορός· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὦν εὐλογητός...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἡ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς μετὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος λεχθὲν Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἄρχεται ἡ ἀνάγνω-

σις τῆς Α' ὥρας, μεθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἐν ἣ πρώ-
του Δι' εὐχῶν λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπί-
σαμεν ἐπὶ σέ.

Ὁ α' χορός·

Ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι χτίτορες αἰωνία ἡ μνή-
μη ὑμῶν.

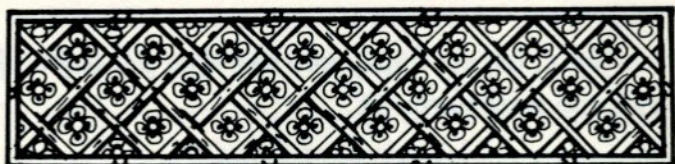
Ὁ β' χορός·

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τό· Δι' εὐχῶν ...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

Καθημερινὸς Ὁρθρος

Ἐν τῷ καθ' ἡμέραν Ὁρθρῳ, εἰ οὐκ ἔστιν ἑορτὴ ἢ ἅγιος ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ὁ Ἀναγνώστης, ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνήσει τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Ἑπακούσαι σου Κύριος, τὰ τροπάρια Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπά, ὡς προγέγραπται ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῶν Κυριακῶν. Εἶτα ὁ ἐξάφαλμος, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (ὅρα ἅπαντα σελ. 49-63).

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας καί, ἐὰν ὁ τυχὼν ἅγιος δὲν ἔχη τοιοῦτον, λέγομεν ἓνα ἐκ τῶν κοινῶν ἀπολυτικίων τῶν ἁγίων (ὅρα ταῦτα ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 203). Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν καὶ τὸ ὁμόηχον θεοτοχίον.

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ ἐνδιαμέσως τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ὡς κάτωθι.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Υφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Αἱ φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Μετὰ ταῦτα ὁ ν' ψαλμὸς (σελ. 71).

Καὶ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ
Μηναίου, ἐν οἷς προτάσσομεν τοὺς κάτωθι στίχους·

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν τροπαρίων τῶν κανόνων

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ

Ἅγιοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους. **Τῇ Δευτέρᾳ**

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. **Τῇ Τρίτῃ**

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὴν σταύρωσιν. **Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Καὶ τῆς Θεοτόκου

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Ἀποστόλους. **Τῇ Πέμπτῃ**

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ ἀγίου Νικολάου

Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πολλοὺς ἁγίους τῆς ἡμέρας

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς κατὰ τὴν φαλμωδίαν τῶν κανόνων στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα (πλὴν τῆς β') βιβλικάι ᾠδαὶ (ὅρα ταύτας ἐν τῷ παραρτήματι σελ. 269).

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν φάλλεται ὁ εἰρμός αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου, μεθ' ὃν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν Ἔτι καὶ ἔτι ..., Ἀντιλαβοῦ ..., Τῆς Παναγίας ..., μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ φάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

Εἴτα φάλλονται αἱ δ', ε', ς' ᾠδαὶ καὶ ὁ εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς, μεθ' ὃν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς καὶ αὐθις τὴν μικρὰν συναπτὴν Ἔτι καὶ ἔτι ..., Ἀντιλαβοῦ ..., Τῆς Παναγίας ..., μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς ...

Μετὰ ταῦτα τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι κοντάκιον ἐν τῷ Μηναίῳ λέγομεν ἐν τῶν κάτωθι·

Κοντάκια τῆς ὅλης ἐβδομάδος

Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων

Ἦχος β'

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ,* λειτουργοὶ θείας δόξης,* τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ* καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων,* τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε* καὶ τὸ μέγα ἔλεος,* ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τρίτη τοῦ Προδρόμου

Ἦχος β'

Προφῆτα Θεοῦ* καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος,* τὴν χάραν τὴν σὴν* ὡς ῥόδον ἱερώτατον* ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι,* τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν* καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον,* ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως,* τῇ ἐπώ-
νυμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι,* Χριστέ ὁ Θεός* εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει
σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων* τὴν συμμαχίαν ἔχοι-
εν τὴν σὴν,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Πέμπτη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ἦχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς* καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,*
τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου, Κύριε,* προσε-
λάβου εἰς ἀπόλαυσιν* τῶν ἀγαθῶν σου καὶ
ἀνάπαυσιν* τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θά-
νατον* ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,* ὁ μόνος
γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ'

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε,* ἱεουργὸς ἀνεδείχθης*
τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε,* τὸ Εὐαγγέλιον πληρώ-
σας* ἔθηκας* τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,* ἔσω-
σας* τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου* διὰ τοῦτο ἡγιά-
σθης* ὡς μέγας μύστης* Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σάββατον μαρτυρικόν

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως* τῷ φυτουργῷ τῆς
κτίσεως* ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε,* τοὺς
θεοφόρους μάρτυρας.* Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις* ἐν
εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου* διὰ τῆς
Θεοτόκου* συντήρησον, πολυέλεε.

Ἔτερον νεκρώσιμον εἰς τὰ Ψυχασάββατα

Ἦχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἀγίων* ἀνάπαυσον, Χριστέ,* τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου,* ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,* οὐ
λύπη, οὐ στεναγμός,* ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Εἶτα ψάλλονται αἱ ζ' καὶ η' ᾠδαὶ καὶ εὐθὺς τό·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Καὶ τὸν εἰρμὸν τῆς η' ᾠδῆς, μεθ' ἣν ὁ Ἱερεύς·

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ...

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ
τῶν Κυριακῶν γέγραπται (ὅρα σελ. 77).

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων τῆς
θ' ᾠδῆς καὶ εὐθὺς ὁ εἰρμός καὶ τὸ μεγαλυνάριον τῆς
Θεοτόκου·

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς* μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον,* τὴν ἀειμαχάριστον καὶ παναμώμητον*
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦ-
σαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς τὴν μικρὰν συναπτὴν Ἔτι καὶ ἔτι..., Ἀντι-
λαβοῦ... Τῆς Παναγίας... μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως Ὅτι σὲ
αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ φάλλεται τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοχίον. Εἰ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ οὐκ ἔστιν ἐξαποστειλάριον, φάλλομεν τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς κάτωθι·

Ἑξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος

Τῇ Δευτέρᾳ

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις* κατακοσμήσας ὡς
Θεὸς* καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγγέλων* πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγῶν,* δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων,* τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοχίον ὅμοιον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων,* τῶν θλιβομένων
ἡ χαρά,* Χριστιανῶν ἡ προστάτις,* Παρθένε μή-
τηρ Κυρίου,* ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι* τῶν αἰ-
νίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην* καὶ βαπτιστὴν τοῦ
Σωτῆρος,* τὸν ἐν προφῆταις προφήτην* καὶ τῆς
ἐρήμου τὸ θρέμμα,* τῆς Ἑλισάβετ τὸν γόνον,*
ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοχίον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων... (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·* σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·* σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα·* σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα·* σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα· καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα· ἡ σὲ ἀπόρως τεκοῦσα· καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἷμοι, γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· δραμόντες, ἐκηρύξατε· τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου· ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες· τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες· καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες· Τριάδα σέβειν ἀγίαν, ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ἔτερον ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα· καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν· ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται· σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον φῆφον.

Θεοτοχίον ὁμοιον

Μαρία καθαρώτατον* χρυσοῦν θυμιατήριον,*
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος* δοχεῖον γεγεννημένη* ἐν
ᾧ Πατήρ ἠυδόκησεν,* ὁ δὲ Υἱὸς ἐσχήνωσε* καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον* ἐπισκιάσας σοι, κόρη,* ἀνέ-
δειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων* ἐξουσιάζων ὡς
Θεὸς* καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγίων* πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγῶν,* δημιουργε τῶν ἀπάντων,* τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοχίον

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς* ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε,* καὶ πρὸς
Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν* ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου τὴν ἄμαχον* καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν*
σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις* βοήθειαν ἐξ ἀγίου.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τοὺς αἶνους οὕτω·

Οἱ αἶνοι

Ψαλμὸς ρμθ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν,
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσχοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ὄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ τοῦ
Ἀναγνώστου·

Ἡ μικρὰ δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν
σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντο-
κράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ
ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέ-
ησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέ-
σω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, κατάφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἀγγελον εἰρήνης...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Ὁ β' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Θεὸς ἐλέους...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν...

Εἶτα φάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς τὸ μὲν
α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ ἄλλα μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

Εἰς τὸ β' τροπάριον

Στίχ. α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ·
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εἰς τὸ μαρτυρικὸν

Στίχ. β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ φάλλονται ἀπόστιχα μαρτυρικά,
ἐν οἷς λέγομεν τοὺς παρόντας στίχους·

α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Εἰς τὸ νεκρώσιμον

γ' Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται..

Δόξα, καὶ νῦν

Θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον

Εἶτα ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλ-
λειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ
πρωῒ τὸ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύ-
κτα.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ ἤχου τοῦ ἀπολυτικίου.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν ἐκτενῇ·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακο-
νίαις ὄντων...]

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Σοφία.

Ὁ α' χορός· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώ-
μητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστι-
ανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἢ ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Εἵτα ἐπισυνάπτεται τῷ Ὁρθρῷ ἢ Α' Ὁρα, μεθ' ἣν
ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῶν ἑορ-
τῶν προγέγραπται.

Ὁρθρος τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούϊα

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Σαββάτου, ἐν ᾧ οὐ τυγχάνει ἑορ-
τῇ ἁγίου ἔχοντος δοξαστικόν, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος φάλ-
λεται τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως·

Ἦχος β΄

Ὁ α΄ χορός·

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ὁ β΄ χορός·

Στίχ. α΄ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ὁ α΄ χορός·

Στίχ. β΄ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἁγαθοῖς αὐλισθή-
σονται.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ὁ β΄ χορός·

Στίχ. γ΄ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Καὶ λέγονται τὰ τροπάρια τοῦ Σαββάτου·

Ἦχος β΄

Ἀπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται,* ἱεράρ-
χαι, ὅσιοι καὶ δίκαιοι,* οἱ καλῶς τὸν ἁγῶνα τελέ-
σαντες* καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,* παρρησίαν
ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,* ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν* ὡς
ἁγαθὸν ἱκετεύσατε* σωθῆναι, δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνήσθητι, Κύριε,* ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου* καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον* συγχώρησον* οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος,* εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος* καὶ τοῖς μεταστᾶσι* δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγία* ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός,* ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες,* εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ΙΖ' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τοῦ Ἀμώμου, ποιῶμεν στάσεις δύο, ἐν αἷς καὶ ψάλλεται τρις ὁ τελευταῖος στίχος·

Ἦχος πλ.α'

Στάσις α'

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματῶν σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Στάσις β'

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελάθωμην.

Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Ἀμώμου ψάλλονται τὰ κάτωθι·

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς* εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς* καὶ
θύραν παραδείσου*· εὕρω καὶ γὰρ* τὴν ὁδὸν διὰ τῆς
μετανοίας*· τὸ ἀπολωλὸς* πρόβατον ἐγὼ εἰμί*·
ἀνακάλεσέ με,* Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνον* τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες* καὶ σφα-
γιασθέντες ὥσπερ ἄρνες* καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγίῃ-
ν, ἅγιοι,* καὶ αἰῶδιον μετατεθέντες,* τοῦτον ἐκτε-
νῶς,* μάρτυρες, αἰτήσασθε* ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν* τὴν στενὴν βαδίσαντες* τεθλιμ-
μένην πάντες οἱ ἐν βίῳ*· οἱ τὸν σταυρὸν* ὡς ζυγὸν
ἄράμενοι* καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει,*
δεῦτε ἀπολαύετε* ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα* καὶ
στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Εἰκὼν εἰμι* τῆς ἀρρήτου δόξης σου,* εἰ καὶ στί-
γματα φέρω πταισμάτων*· οἰκτείρησον* τὸ σὸν
πλάσμα, δέσποτα,* καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγ-

χνία* καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι,*
 παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
 ματά σου.

Ο πάλαι μὲν* ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με* καὶ
 εἰκόνι σου θεῖα τιμήσας,* παραβάσει ἐντολῆς δὲ
 πάλιν με ἐπιστρέψας* εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην,* εἰς
 τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε* τὸ ἀρχαῖον κάλλος
 ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
 ματά σου.

Ανάπαυσον,* ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου* καὶ
 κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ,* ὅπου χοροὶ* τῶν
 ἁγίων, Κύριε,* καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φω-
 στῆρες*· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνά-
 παυσον,* παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπές* τῆς μιᾶς Θεότητος* εὐσεβῶς
 ὑμνήσωμεν βοῶντες*· Ἅγιος εἶ,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρ-
 χος,* ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα*· φώ-
 τισον ἡμᾶς* πίστει σοι λατρεύοντας* καὶ τοῦ αἰω-
 νίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον

Χαῖρε σεμνή,* ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα* εἰς πάν-
 των σωτηρίαν,* δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων* εὗρα-
 το τὴν σωτηρίαν*· διὰ σοῦ εὗροιμεν παράδεισον,*
 Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλουϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλουϊα. Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν...

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων...

Καὶ εἶτα τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον, * Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ δικαίων
τοὺς δούλους σου * καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου, * καθὼς γέγραπται, * παρορῶν ὡς
ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἐκούσια καὶ
τὰ ἀκούσια * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει
φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ λέγομεν πάλιν·

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει φιλάν-
θρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,* Χριστὲ
ὁ Θεός,* υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας,* ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς κανόνας προφάλλομεν στίχους τοὺς κάτωθι·

Εἰς τὰ μαρτυρικά·

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον,
Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἰς τὰ νεκρώσιμα·

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Εἰς τὸν κανόνα τῶν κεκοιμημένων·

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εἰς τοὺς αἶνους φάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρ-
τυρικᾶ στιχηρὰ μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

α' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

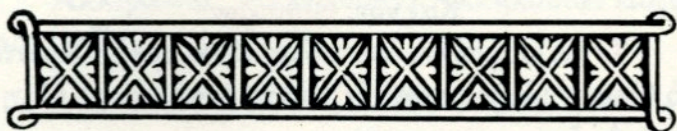
β' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα φάλλονται τὰ νεκρώσιμα προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν κάτωθι στίχων·

α' Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

β' Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

γ' Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεάν.

ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν..., τοὺς φαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν μετὰ τοῦ ἐξαφάλμου, ὡς προγέγραπται (ἄρα σελ. 49-62).

Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καί, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου, φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως·

Ἑσαΐου κς' 9-20

Στίχ. α' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα.

Στίχ. β' Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα.

Στίχ. γ' Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα.

Στίχ. δ' Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα.

Εἶτα εὐθὺς φάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ τυχόντος ἤχου, ὧν τὸ τέλος συμπληροῦμεν οὕτως·

Εἰς τὸ α' τριαδικόν·

Τῇ Δευτέρᾳ

Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ

Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ

Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸ Δόξα ποιοῦμεν μνείαν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ οὕτω·

Πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ἁγίας ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τῆς ὁσίας) σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοὶ τριαδικοὶ

Ἦχος α'

Σωματικαῖς μορφώσεσι* τῶν ἁσωμάτων
Δυνάμεων,* πρὸς νοερὰν καὶ ἄυλον ἀναγόμενοι
ἔννοιαν,* καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι* τρισυποστά-
του Θεότητος* ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν,* χερουβικῶς
βοήσωμεν* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*...

Δόξα Πατρὶ

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων* χε-
ρουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν,* τὸν τρισα-
γιον ἀναμέλποντες αἶνον* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος
εἶ, ὁ Θεός*· πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου* προσπίπτομέν σοι,
ἄγαθέ,* καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον* βοῶμέν σοι,
δυνατέ* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*· διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'

Ἀκτιστε φύσις,* ἡ τῶν ὅλων δημιουργός,* τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον,* ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν
αἴνεσίν σου, βοῶντες* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ
Θεός*...

Δόξα Πατρὶ

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,* ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἄγαθέ.* Ἁγίος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός.* πρεσβεΐαις..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου* ἐξεγείρας με, Κύριε,* τὸν νοῦν μου φώτισον* καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον* εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς.* Ἁγίος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός.* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'

Πατέρα ἄναρχον,* Υἱὸν συνάναρχον,* Πνεῦμα συναῖδιον,* Θεότητα μίαν* χερουβικῶς δοξάσωμεν.* Ἁγίος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε,* Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναῖδιε,* σοὶ ὡς Θεῷ τῶν ἀγγέλων* τὸν ὕμνον κραυγάζομεν.* Ἁγίος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός.* πρεσβεΐαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται* καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται.* ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν* ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.* Ἁγίος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός.* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα* καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός,* καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα,* χερουβικῶς δοξολογεῖν* τολμῶντες, λέγομεν* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ* καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς,* ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν* προσφέρειν οἱ θνητοὶ* τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. α'

Υμνωδίας ὁ καιρὸς* καὶ δεήσεως ὥρα* ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, τῷ μόνῳ Θεῷ* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Εἰκονίζειν τολμῶντες* τὰ νοερά σου στρατεύματα,* Τριάς ἄναρχε,* στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* πρεσβείαις... ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς* καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς,* σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι,* Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'

Ἀσωμάτοις στόμασιν,* ἀσιγήτοις δοξολογίαις,* τὰ ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι* τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς,* ἀναξίοις χεῖλεσιν* αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν* Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ,* ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ,* τὸν τρισάγιον ὕμνον* προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ* μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί* Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* πρεσβεΐαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα* ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν* καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν* Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρὺς

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος* καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος,* πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς* ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι* Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι,* τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι,* τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον,* μετὰ φόβου βοήσωμεν* Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* πρεσβεΐαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη, ψυχή,* διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ* καὶ ἐν φόβῳ βόησον* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'

Ὅρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ,* ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ* τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς* μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,* ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν* καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν,* ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* πρεσβείαις... σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν* καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕφει σου,* τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες,* μετὰ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι* Ἄγιος, ἅγιος,* ἅγιος εἶ, ὁ Θεός* διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ α', β' καὶ γ' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς συναπτῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ ν' φαλμὸς (ὅρα σελ. 71).

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαὶ ὡς κατωτέρω (ὅρα δὲ ταύτας ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ).

Διάταξις στιχολογίας τῶν ᾠδῶν

Τῇ Δευτέρᾳ· α' - η' - θ'

Τῇ Τρίτῃ· β' - η' - θ'

Τῇ Τετάρτῃ· γ' - η' - θ'

Τῇ Πέμπτῃ· δ' - η' - θ'

Τῇ Παρασκευῇ· ε' - η' - θ'

Τῷ Β' - Γ' καὶ Δ' Σαββάτῳ· ζ' - ζ' - η' - θ'

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν φάλλεται καθ' ἐκάστην ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, πλὴν τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν φάλλομεν τὸν εἰρμὸν τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Ὡς καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ... Τῆς Παναγίας... καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μεθ' ἣν φάλλονται τὰ μεσῶδια καθίσματα.

Εἶτα φάλλονται αἱ μὴ στιχολογούμεναι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ᾠδαί.

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν φάλλεται καὶ πάλιν ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, μεθ' ὃν ὁ Ἱερεύς ποιεῖ μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐκφωνεῖ τὸ Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης. Καὶ ἀναγινώσκειται τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

Καὶ μετὰ τὴν η' ᾠδὴν φάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· καὶ λέγομεν τὸν εἰρμὸν τοῦ β' κανόνος τῆς η' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα... Καὶ στιχολογεῖται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῶν Κυριακῶν προγέγραπται (ὅρα σελ. 77), μεθ' ἣν φάλλονται τὰ τροπάρια τῶν κανόνων τῆς θ' ᾠδῆς καὶ εὐθύς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' κανόνος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις, μεθ' ἣν φάλλεται ἐκ τρίτου τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος, οὗ τὸ μὲν τέλος συμπληροῦμεν ἄνευ τοῦ Κύριε, τὴν δὲ ἀρχὴν, εἰς τοὺς ἡχοὺς πλ. β' καὶ βαρύν, οὕτω·

Εἰς τὸ πρῶτον

Τῇ Δευτέρᾳ

Προστασίαις, (Κύριε), τῶν Ἀσωμάτων καὶ
σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τοῦ Προδρόμου καὶ σῶ-
σόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Δυνάμει, (Κύριε), τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶ-
σόν με.

Τῇ Πέμπτῃ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶ-
σόν με.

Εἰς τὸ δεύτερον

Πρεσβείαις, (Κύριε), τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)
(ἢ τῆς ἁγίας ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τῆς ὁσίας) καὶ σῶσόν
με.

Εἰς τὸ τρίτον

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῆς Θεοτόκου καὶ σῶ-
σόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις καὶ ἅπαξ τὸ ἑξαπο-
στειλάριον.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῶν ἁγίων σου καὶ
σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ

Πρεσβείαις, (Κύριε), τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν
με.

Φωταγωγικὰ κατ' ἤχον

Ἦχος α'

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε,* τὴν ψυχὴν μου
καθάρισον* ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας* (προστασίαις
τῶν Ἀσωμάτων)* καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον* ἐξαπόστειλον, Κύριε,*
καὶ φώτισον τὰ ὄμματα* τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας
μου* (προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων) καὶ σῶσόν
με.

Ἦχος γ'

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θε-
ός,* καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,* (προστασί-
αις τῶν Ἀσωμάτων) καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,* τὴν
ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσιν* ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας καθάρισον* (προστασίαις τῶν Ἀσωμά-
των)* καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'

Φωτοδότα Κύριε,* ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου*
καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου* (προστασίαις τῶν
Ἀσωμάτων)* καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'

(Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων)* κα-
τάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν* τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον.

Ἦχος βαρὺς

(Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων) * φῶς
κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, * φώτισόν με ἐν σοὶ *
(προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἀναγινώσκονται οἱ αἵνοι καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία,
ὡς ἐν τῷ Καθημερινῷ Ὁρθρῷ γέγραπται (ὄρα σελ. 99).

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὰ πληρωτικά, τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
κλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν (ὄρα σελ. 18-19).

Καὶ φάλλονται εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον
ἐκ τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ μετὰ τῶν κά-
τωθι στίχων.

Εἰς τὸ β' τροπάριον

Στίχ. α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ·
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εἰς τὸ μαρτυρικὸν

Στίχ. β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοχίον ἢ σταυροθεοτοχίον

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποστίχων λέγει ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου,* ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν,* Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε,* ἀνοιξον ἡμῖν* τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεός...

Καὶ ὁ Προεστὼς ἦ ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶξνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν μονὴν (ἢ ἐκκλησίαν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἡ εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, ἐν ᾗ ποιούμεν ἀνὰ μίαν μεγάλην μετάνοιαν.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιούμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην λέγοντες τὸν τελευταῖον στίχον Ναί, Κύριε βασιλεῦ...

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ἡ Α' "Ὡρα, μεθ' ἣν ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ἐν ταῖς μοναῖς λέγει ὁ α' χορός·

Πρόσδεξαι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπί-
σαμεν ἐπὶ σέ.

Ὁ α' χορός·

Ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι κτίτορες, αἰωνία ἡ μνή-
μη ὑμῶν.

Ὁ β' χορός·

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ εἰρηνικά·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.]

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἡ πόλεως)...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, ὥς καὶ ἐν ταῖς καθημεριναῖς, φάλλονται τὰ οἰκεῖα ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἐν Κυριακῇ καὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου φάλλον-
ται, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαχα-
ρισμοί.

Τὰ Τυπικὰ

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Ἦχος πλ. δ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπι-
λανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
ἀνακαίνισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι
τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ
κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάχρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ ...

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α' χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ β' χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ συνεχίζει τὴν φαλμωδίαν τῶν Τυπικῶν ὁ β' χορὸς.

Ἦχος β'

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε' (145)

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιῖθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα χρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλοὺς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτω θάνατον πατήσας* εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ ...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Μακαρισμοί, ἐν οἷς φάλλονται·

Τῇ Κυριακῇ, ἄνευ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, εἰς στίχους ἡ' τὰ ὀκτὼ ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ τυχόντος ἡχου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ ἑορταζόμενος ἅγιος λέγομεν μόνον τὰ τέσσαρα ἐξ αὐτῶν, τὰ δὲ ἕτερα τέσσαρα ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Κυριακή, ἀλλὰ μόνον ἑορτή, φάλλονται εἰς στίχους ζ' τρία ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ τρία ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου.

Τῶν Μακαρισμῶν ἄρχεται ὁ α' χορός.

Οἱ Μακαρισμοὶ

Ε'ν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Εἰς στίχους η'

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Εἰς στίχους ζ'

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἰς στίχους δ'

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἑμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ἄρχεται ψάλλειν ὁ α' χορὸς τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον Α'

Ψαλμὸς 7α' (91)

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ...

Ὁ β' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ β' χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται φάλλειν ὁ β' χορός τό·

Ἀντίφωνον Β'

Ψαλμὸς 1β' (92)

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνε-
δύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώ-
σατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου* σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις φάλλεται ὡς ἐφύμνιον τοῦ β' ἀντι-
φώνου τὸ κάτωθι·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς (ἡ ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν)· φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθά-
νατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεο-
τόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐναν-
θρωπήσας* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανά-
τω θάνατον πατήσας* εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος,*
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι* σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα καὶ πάλιν ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ...

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α' χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ α' χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἐν μὲν ταῖς μοναῖς φάλλονται ὡς γ' ἀντίφωνον οἱ
Μαχαρισμοί, ἐν δὲ ταῖς ἐνορίαις, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ α'
χοροῦ, τὸ κάτωθι·

Ἀντίφωνον Γ'

Ψαλμὸς 78' (94)

Ἦχος β'

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλα-
λάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στος* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξο-
μολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στος* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν
ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξη-
ρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στος* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις, κατ' ἄλλην τάξιν, λέγεται ὡς ἐφύ-
μνιον τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ ἡχοῦ ἢ τοῦ ἁγίου
τῆς ἡμέρας.

Μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν Μακαρισμῶν ἢ εἰς
τὸ γ' ἀντίφωνον γίνεται ἡ μικρὰ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγ-
γελίου καὶ ἐκφωνεῖ

ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ τὸ εἰσοδικόν·

Τῇ Κυριακῇ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*
φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἐν καθημεριναῖς

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στὸς* φάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ καὶ ἐν τῇ ἀποδό-
σει αὐτῆς φάλλεται τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς (ὄρα σελ. 166).

Ὅταν τὸ εἰσοδικὸν φάλληται ὑπὸ τῶν συλλειτουργ-
γούντων Ἱερέων ὁ α' χορὸς ἐπαναλαμβάνει τὴν κατάλη-
ξιν αὐτοῦ Σῶσον ἡμᾶς...

Εἶτα ἐν Κυριακῇ φάλλονται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν χορῶν
τὰ ἀπολυτίκια πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου, δεύτερον
τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἰ ἔστι ἑορ-
ταζόμενος, καὶ τρίτον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Τέλος δὲ φάλ-
λομεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἡχου καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ προ-
βλεπόμενον κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς περιόδου.

Ἐν δεσποτικαῖς ἑορταῖς φάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτί-
κιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἀπό-
δοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, τότε φάλλομεν
πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ ἡχου καὶ εἶτα τὸ
ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ
ναοῦ καταλιμπάνεται.

Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέ-
ρας, τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ διατεταγμένον κοντάκιον.
(Ὅρα τὰ κοντάκια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορ-
τῶν σελ. 169).

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ

ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος τρις οὕτως·

Ὁ α' χορός·

Ἅγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Ἅγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α' χορός·

Ἅγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ* καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορός·

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ* καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορός·

Ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' χορός· γεγωνωτέρα τῇ φωνῇ·

Δύναμις· Ἅγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν συλλειτουργίᾳ Ἱερέων

Ὅτε συλλειτουργοῦσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἱερεῖς, ἄνευ Ἀρχιερέως, ἐν μεγάλῃ ἐορτῇ ἢ πανηγύρει, τότε τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς φάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν Ἱερέων ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ὡς ἀκολουθῶς:

Ὁ α' χορὸς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορὸς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α' χορὸς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορὸς· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ * καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορὸς· Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορὸς· Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

[Οἱ Ἱερεῖς· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.]

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' χορὸς· Δύναμις· Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν Ἀρχιερατικῇ Λειτουργίᾳ

Ἐν περιπτώσει Ἀρχιερατικῆς θ. Λειτουργίας ὁ Τρισάγιος ὕμνος φάλλεται κατὰ τὴν κατωτέρω τάξιν·

Ὁ α' χορὸς·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ Βήματος·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α' χορός·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ* καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορός·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ* καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορός·

Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἱερεῖς ἀργῶς· Ἅγιος ὁ Θεός.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ...

Ὁ α' χορός·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.*

---

* Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν καὶ ὀρθὴν τάξιν, ἀντὶ τοῦ Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα λέγεται τὸ Ἀμήν.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἅγιος ἰσχυρός.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεφον ἐξ οὐρανοῦ...

Ὁ β' χορός·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἅγιος ἀθάνατος.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεφον ἐξ οὐρανοῦ...

Ὁ α' χορός·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' χορός·

Δύναμις· Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,*
ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος· Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Οἱ Ἱερεῖς ἔνδοθεν τοῦ Βήματος·

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Ὁ Διάκονος· Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Ὁ α' χορός·

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Ὁ Διάκονος· Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Ὁ β' χορός·

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἰ. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου

Ὁ Διάκονος· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Οἱ Ἱερεῖς· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Εἶτα, ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου καὶ κατόπιν τοῦ λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως. Ταύτην φάλλουσι τὸ πρῶτον οἱ Ἱερεῖς καὶ εἶτα ἐπαναλαμβάνουσιν καὶ αὐθις δεύτερον καὶ τρίτον ὁ α' καὶ β' χορὸς ἀντιστοίχως.

• Ἰστέον ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ φήμη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου·

(Δεῖνος) τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Τῶν δὲ Μητροπολιτῶν ὁ τύπος τῆς φήμης οὗτός ἐστι·

(Δεῖνος) τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως... (ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου... εἰ ἔστι), ἡμῶν δὲ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου (ἢ ἱεράρχου) πολλὰ τὰ ἔτη.

Τὰ ἀντὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Θεὸς
φαλλόμενα τροπάρια

Ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ τῇ Πεντηκοστῇ, φάλλεται ἀντὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Θεὸς τό·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,* Χριστὸν ἐνεδύσασθε.* Ἀλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν), τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ (14ῃ Σεπτεμβρίου) καὶ τῆς προόδου (1ῃ Αὐγούστου) φάλλεται τό·

Τὸν Σταυρόν σου* προσκυνοῦμεν, Δέσποτα,*
καὶ τὴν ἀγίαν σου* ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον

ὁ Ἀναγνώστης·

Προκειμένον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τοὺς στίχους τοῦ προκειμένου.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος·

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὴν τεταγμένην περιχοπὴν, μεθ' ἣν λέγει

ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι.

Ὁ δὲ Ἀναγνώστης λαμβάνει τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τὸ Ἀλληλουάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος·

Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (δεῖνα) ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ α' χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου λέγει ὁ Ἱερεὺς·
Εἰρήνη σοι.

Ὁ α' χορός ἀργῶς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην ἐκτενὴ ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὁ Διάκονος· Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

[Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερο-
μονάχου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').]

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

[‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ’).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων...]

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὰ κατηχούμενα·

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Διάκονος· Ἐνώσῃ αὐτούς...

‘Ο β’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν...

Ὁ β' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Ἵνα καὶ αὐτοί...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Καὶ αὐθις ὁ Διάκονος·

Ὅσοι κατηχούμενοι ... προέλθετε.

Ὅσοι κατηχούμενοι ... μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ... δεηθῶμεν.

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος καὶ πάλιν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ α' χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸν χερουβικὸν ὕμνον·

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες* καὶ τῇ
ζωοποιῷ Τριάδι* τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδον-
τες,* πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,

Καὶ ὁ β' χορὸς·

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι,

Ὁ Διάκονος·

Πάντων ὑμῶν μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ συνεχίζει ψάλλων ὁ β' χορὸς·

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως* δορυφορούμενον
τάξεσιν* Ἀλληλούϊα.

Τὰ ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου
φαλλόμενα τροπάρια

Τῇ Μ. Πέμπτῃ. Ἦχος πλ. β'

Ὁ α' χορὸς·

Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Υἱὲ
Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε·* οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σου* τὸ μυστήριον εἶπω,* οὐ φίλημά σοι
δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας·

Ὁ β' χορὸς·

Ἄλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι·* Μνήσθητί
μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μ. Σαββάτῳ. Ἦχος πλ. α'

Ὁ α' χορὸς·

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία* καὶ στήτω μετὰ
φόβου καὶ τρόμου* καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ

λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων·
καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων· προσέρχεται σφα-
γιασθῆναι· καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς·
προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων·
μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

Ὁ β' χορός·

Τὰ πολύομματα Χερουβὶμ· καὶ τὰ ἑξαπτέρυ-
γα Σεραφίμ,· τὰς ὄψεις καλύπτοντα· καὶ βοῶντα
τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα,· ἀλληλούϊα,· ἀλληλούϊα.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ πληρωτικά·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Ἀγγελον εἰρήνης...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ α' χορός·

Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα,* Τριάδα ὁμο-
ούσιον* καὶ ἀχώριστον.

Εἰς τὰ συλλείτουργα φάλλομεν·

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου* Κύριος στε-
ρέωμά μου* καὶ καταφυγή μου* καὶ ῥύστης μου.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἢ τοῦ Προεστῶτος τό·
Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτο-
ρα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεν-
νηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.* Φῶς ἐκ φω-
τός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέν-
τα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πατρί,* δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πι-
λάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γρα-
φάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθε-
ζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ
ζωοποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ
σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον* καὶ συν-
δοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ ζωὴν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου...

Ὁ α' χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορός ἀργῶς· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα...

Ὁ α' χορός·

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, * Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανός * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες...

Ὁ β' χορός·

Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ εἶτα τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς* μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,* τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον* καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν τῇ θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν φάλλομεν τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον·

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη,* πᾶσα ἡ κτίσις,* ἀγγέλων τὸ σύστημα* καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,* ἡγιασμένε ναὲ* καὶ παράδεισε λογικέ,* παρθε-νικὸν καύχημα,* ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη* καὶ παιδὶον γέγονεν* ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.* Τὴν γὰρ σὴν μήτραν* θρόνον ἐποίησε* καὶ τὴν σὴν γαστέρα* πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.* Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη,* πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

• Ἰστέον ὅτι ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ἐν δεσποτικαῖς ἢ θεομητορικαῖς ἑορταῖς φάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος (ὅρα σελ. 176).

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος...

Ὁ α' χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη...

Ὁ α' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ β' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[Ὁ Διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Ἀγγελον εἰρήνης...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος· Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ἰ. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου

Ὁ Διάκονος· Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Ὁ α' χορός· Παράσχου, Κύριε.]

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα...

Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ Προεστῶ-
τος ἡ

Κυριακὴ προσευχὴ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου* γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σή-
μερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α' χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς· Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ α' χορός·

Εἰς ἅγιος,* εἰς Κύριος,* Ἰησοῦς Χριστός,* εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός.* Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέ-
ρας τὸ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενον κοινωνικόν.

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ καὶ ἐν τῇ ἀποδό-
σει αὐτῆς, ἐν ἑορταῖς ἁγίων, ὡς καὶ τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῷ
Μ. Σαββάτῳ, φάλλονται τὰ ἴδια αὐτῶν κοινωνικὰ (ὅρα
ταῦτα σελ. 183).

Κοινωνικὰ τῆς ὅλης ἐβδομάδος

Τῇ Κυριακῇ

Ψαλμὸς ρμθ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Τῇ Δευτέρᾳ

Ψαλμὸς ργ' (103)

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ

Ψαλμὸς ρια' (111)

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλλη-
λούϊα.

Τῇ Τετάρτῃ

Ψαλμὸς ριε' (115)

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ

Ψαλμὸς ιη' (18)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἀλληλούϊα.

Τῇ Παρασκευῇ

Ψαλμὸς ογ' (73)

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ
ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Τῷ Σαββάτῳ

Ψαλμὸς ξδ' (64)

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως...

Ὁ α' χορός·

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.* Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι Κυρίου.* Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφα-
νεν ἡμῖν.

Καὶ φάλλει ὁ β' χορὸς πρῶτον τὸ παρὸν τροπάριον καί,
τοῦ λαοῦ κοινωνοῦντος, συνεχίζει τὸ κοινωνικόν.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Υἱὲ
Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε.* οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σου* τὸ μυστήριον εἶπω,* οὐ φίλημά σοι
δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας.* ἀλλ' ὥς ὁ ληστής
ὁμολογῶ σοι.* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Πάσχα ἄχρι καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ ψάλλομεν τό·

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλουϊά.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὁ α' χορός·

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ κάτωθι·

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, * καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἄχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ τό·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * θανάτῳ θάνατον πατήσας * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζῶην χαρίσάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί...

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν* αἰνέσεώς σου, Κύριε,* ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,* ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς* μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων σου.* στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,* ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.* Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

Ὁ Διάκονος·

Ὅρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Ὁ α' χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ α' χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ α' χορός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ α' χορός·

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον* ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο β’ χορός·

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον* ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο α’ χορός·

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον.

‘Ο β’ χορός·

Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο α’ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογία Κυρίου...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο α’ χορὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

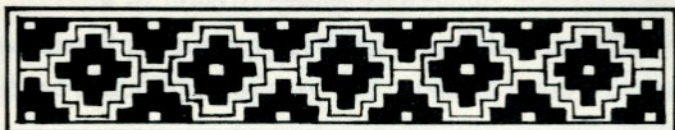
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέη-
σον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐπιλέγων τὸ Δι’ εὐχῶν.

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν.

• Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς πρὸ τοῦ Δι’ εὐχῶν, τοῦ
Ἱερέως διανεμόντος τὸ ἀντίδωρον, ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ
Ἀναγνώστου ὁ λγ’ ψαλμὸς (ὅρα τοῦτον εἰς σελ. 44).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ὅτε τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὸ *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία* ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακός, μεθ' ὃν ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά καὶ στιχολογεῖται τὸ *ΙΗ' Κάθισμα* τοῦ Ψαλτηρίου, ἧτοι τὰ Πρὸς Κύριον, ἐν ᾧ ποιούμεν στάσεις τρεῖς καὶ ἐκφωνοῦνται ὑπὸ τοῦ ἱερέως αἱ μικραὶ συναπταί. Ἀκολουθεῖ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἄχρι καὶ τοῦ Φῶς ἱλαρόν.

Εἴτα ἀναγινώσκονται αἱ Προφητεῖαι καὶ εὐθὺς φάλλεται ἀρχόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τό·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου* ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου* ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου* θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς ἢ ἐν ταῖς μοναῖς ὁ Ἀναγνώστης·

Στίχ. α' Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ὁ α' χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου * ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία ἐσπερινή.

Ὁ Ἱερεύς·

Στίχ. β' Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Ὁ β' χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

Ὁ Ἱερεύς·

Στίχ. γ' Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Ὁ α' χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

Ὁ Ἱερεύς·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...

Ὁ Ἱερεύς·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·

Ὁ α' χορὸς τὴν κατάληξιν·

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία ἐσπερινή.

Καὶ ἔπονται ἡ μεγάλη ἐκτενὴς καὶ αἱ δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ τῶν κατηχουμένων, μεθ' ἧς φάλλεται ἀντὶ χερουβικοῦ ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ εἰς ἤχον πλ. β' ὁ ὕμνος·

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν* σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν.* Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται* ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Μετὰ δὲ τὴν εἵσοδον τῶν ἀγίων δώρων φάλλει·

‘Ο β’ χορός·

Ἴδου θυσία μυστικὴ* τετελειωμένη δορυφορεῖται.* Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν,* ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα.* Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ πληρωτικά, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἡ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὸ κοινωνικόν·

Ψαλμὸς λγ’ (33)

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς φάλλεται τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. β’

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,* διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.* Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς* γεύσασθε καὶ ἴδετε,* ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.* Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἄχρι καὶ τῆς ἀπολύσεως ὁμοιά εἰσι πρὸς τὰ προεκτεθέντα ἐν τῇ θεῇ Λειτουργίᾳ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τοῦ Δι’ εὐχῶν ἀναγινώσκεται σὺν τῷ λγ’ ψαλμῷ καὶ ὁ ρμδ’ ψαλμὸς (ὅρα τοῦτον εἰς σελ. 46).

ΕΙΣΟΔΙΚΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῇ ΘΕΙᾳ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

• Ἰστέον ὅτι τὰ κάτωθι εἰσοδικὰ φάλλονται·

Ἀπαραλλάκτως μὲν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς εορτῆς, τῇ ἐπομένῃ αὐτῆς, εἰ ἔστιν εορτὴ Συνάξεως, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, ἐὰν δὲν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομητορικὴ εορτὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ δεσποτικῆς εορτῆς, τότε φάλλεται μετὰ τῆς καταλήξεως· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν μεθεόρτων ψάλλεται τὸ εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν μετὰ τῆς καταλήξεως τῆς εορτῆς ἢ, ἐν Κυριακῇ· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν* καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,* ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε* ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται* Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,* κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐκ Παρθένου τε-
χθεὶς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου βαπτισθεὶς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ* ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν* ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιο-
σύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ
δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς,* φάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* τὸ σωτή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ δι' ἡμᾶς σαρκω-
θεὶς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου
καθεσθεὶς,* φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, * Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, * φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, * φάλλοντάς σοι Ἀλ-
ληλούϊα.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς ἁγίας Πεντηχοστῆς

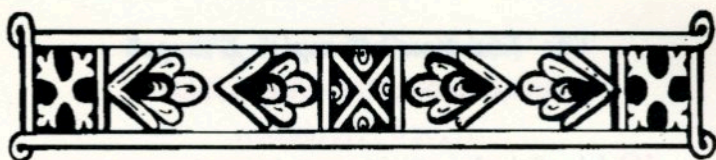
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, * ἄσωμεν
καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * φάλλοντάς
σοι Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν

Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν, * ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιάσσονται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θα-
βῶρ μεταμορφωθείς, * φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Κ Ο Ν Τ Α Κ Ι Α

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τῆς Παναγίας, κοινὸν

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τοῦ Σταυροῦ (22α Σεπτεμβρίου) ἕως 8ης Νοεμβρίου καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ἕως τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ἦχος β΄

Προστασία* τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,*
μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε,* μὴ παρίδης*
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,* ἀλλὰ πρόφθασον,
ὡς ἀγαθή,* εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,* τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι.* Τάχυνον εἰς πρεσβειάν* καὶ
σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,* ἢ προστατεύουσα ἀεὶ,* Θεο-
τόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου

Ἀπὸ 24ης Αὐγούστου ἕως 12ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα* ὀνειδισμοῦ ἀτεχνίας* καὶ
Ἀδὰμ καὶ Εὕα* ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου* ἠλευ-
θερώθησαν, ἄχραντε,* ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου*
αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου,* ἐνοχῆς τῶν πται-
σμάτων* λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα
τίκτει τὴν Θεοτόκον* καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἀπὸ 14ης ἕως 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπώ-
νυμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι, Χριστέ ὁ Θεός*· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει
σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων*· τὴν συμμαχίαν ἔχοι-
εν τὴν σὴν* ὄπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἀπὸ 8ης ἕως 25ης Νοεμβρίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυ-
τίμητος παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ἱερὸν θησαύρι-
σμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται* ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα* τὴν ἐν
Πνεύματι θείῳ* ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ.*
Αὕτη ὑπάρχει* σκηνὴ ἐπουράνιος.

Προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσο-
δίων (26η Νοεμβρίου) ἄχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστου-
γέννων.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον

Ἡ Παρθένος σήμερον* τὸν προαιώνιον Λόγον*
ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται* ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.*
Χόρευε, * ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα*· δόξασον*
μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, * βουληθέντα ἐπο-
φθῆναι* παιδίον νέον* τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
Ἀπὸ 25ης ἕως 31ης Δεκεμβρίου.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον

Ἡ Παρθένος σήμερον* τὸν ὑπερούσιον τίχτει*
καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον* τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει*
ἄγγελοι* μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι* μάγοι δὲ*
μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι* δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννή-
θη* παιδίον νέον* ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ
Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος* περιτομὴν ὑπομένει* καὶ
βροτῶν τὰ πταίσματα* ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει,* δι-
δωσι* τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ* χαίρει δὲ ἐν
τοῖς ὑφίστοις* καὶ ὁ τοῦ κτίστου* ἱεράρχης καὶ φωσ-
φόρος,* ὁ θεῖος μύστης* Χριστοῦ Βασίλειος.

Προεόρτιον τῶν Θεοφανείων
Ἀπὸ 2ας ἕως 5ης Ἰανουαρίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον* τοῦ Ἰορδάνου* γε-
γονώς ὁ Κύριος* τῷ Ἰωάννῃ ἐχβοᾷ* Μὴ δειλιάσης
βαπτίσαι με* σῶσαι γὰρ ἤκω* Ἀδὰμ τὸν πρωτό-
πλαστον.

Τῶν ἁγίων Θεοφανείων

Ἀπὸ 6ης ἕως 14ης Ἰανουαρίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον

Ἐπεφάνης σήμερον* τῇ οἰκουμένη* καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε,* ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,* ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.* Ἦλθες, ἐφάνης,* τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων (15η Ἰανουαρίου) ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α'

Ὁ μήτραν παρθενικὴν* ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου* καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν* εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε.* προφθάσας καὶ νῦν,* ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός.* Ἄλλ' εἰρήνευσον* ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα* καὶ κραταίωσον* βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας,* ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

Ἀπὸ τὸ Σάββατον τῆς Α' μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,* ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια* ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε.* Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,* ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,* ἵνα κράζω σοι.* Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ,* τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς* ἐποχοῦμενος, Χριστέ ὁ Θεός,* τῶν ἀγγέλων τὴν αἶνεσιν* καὶ τῶν παίδων τὴν ἀνύμνησιν* προσεδέξω βοῶντων σοι.* Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος* τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἄχρι τῆς ἀποδόσεως καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, πλὴν Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ ἕως Σαββάτου πρὸ τῶν Μυροφόρων καὶ τῆς περιόδου τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ* κατῆλθες, ἀθάνατε,* ἀλλὰ τοῦ ἄδου* καθεῖλες τὴν δύναμιν* καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,* Χριστέ ὁ Θεός,* γυναιξὶ μυροφόροις* φθεγξάμενος· Χαίρετε,* καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις* εἰρήνην δωρούμενος,* ὁ τοῖς πεσοῦσι* παρέχων ἀνάστασιν.

Τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Σάββατον πρὸ τῶν Μυροφόρων).

Ἦχος πλ. δ'

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ* τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν* ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε,* Χριστέ ὁ Θεός* συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν* ὡς εἰσῆλθες,* σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι.* Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Τῆς Μεσοπεντηχοστῆς

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηχοστῆς ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Τετάρτη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ).

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς* μεσαζούσης,* ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς* καὶ δεσπότης* πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός* Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε* ὕδωρ ἀθανασίας.* Ὅθεν σοι προσπίπτομεν* καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν* σὺ γὰρ ὑπάρχεις* πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Παρασκευὴ πρὸ τῆς Πεντηχοστῆς).

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν* πληρώσας οἰκονομίαν* καὶ τὰ ἐπὶ γῆς* ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις,* ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* οὐδαμόθεν χωριζόμενος,* ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος* καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε* Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῆς Πεντηχοστῆς

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηχοστῆς ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς (Σάββατον πρὸ τῶν ἀγίων Πάντων).

Ἦχος πλ. δ'

Ὅτε καταβάς* τὰς γλώσσας συνέχεε,* διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος* ὅτε τοῦ πυρὸς* τὰς γλώσσας διένειμεν,* εἰς ἐνότητες πάντας ἐκάλεσε* καὶ συμφώνως δοξάζομεν* τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ἀπὸ 27ης Ἰουλίου ἕως 13ης Αὐγούστου.

Ἦχος βαρὺς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους* μετεμορφώθης,* καὶ ὡς ἐχώ-
ρουν οἱ μαθηταὶ σου* τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θε-
ός, ἐθεάσαντο* ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον,*
τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,* τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν,* ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς* τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύασμα.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἀπὸ 15ης Αὐγούστου ἄχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον

Τὴν ἐν πρεσβείαις* ἀκοίμητον Θεοτόκον* καὶ
προστασίαις* ἀμετάθετον ἐλπίδα,* τάφος καὶ νέ-
κρωσις οὐκ ἐκράτησεν* ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα* πρὸς
τὴν ζωὴν μετέστησεν* ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρ-
θενον.

Ε Ι Ρ Μ Ο Ι

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ»

ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ. δ'

Ἀλλότριον* τῶν μητέρων ἡ παρθενία* καὶ ξένον ταῖς παρθένοις* ἡ παιδοποιΐα* ἐπὶ σοί, Θεοτόκε,* ἀμφοτέρα ὠκονομήθη* διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς* ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος πλ. δ'

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος,* ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,* ὅφ' οὗ τὸ τοῦ σταυροῦ* ζωηφόρον ἐν γῇ* πεφυτούργηται δένδρον* δι' οὗ νῦν ὑψουμένου* προσκυνοῦντες αὐτόν,* σὲ μεγαλύνομεν.

Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἦχος δ'

Ἀγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου* ὁρῶντες
ἐξεπλήττοντο* πῶς ἡ παρθένος εἰσῆλθεν* εἰς τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,* φαυέτω μηδαμῶς
χεῖρ ἀμυήτων*

Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,*
φωνήν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,*

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω* Χαῖρε, κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Χριστουγέννων

Ἦχος α'

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὴν τιμιωτέραν* καὶ
ἐνδοξοτέραν* τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον* ὁρῶ καὶ παράδοξον* οὐρα-
νὸν τὸ σπήλαιον* θρόνον χερουβικὸν τὴν Παρθέ-
νον* τὴν φάτνην χωρίον,* ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώ-
ρητος* Χριστὸς ὁ Θεός* ὃν ἀνυμνοῦντες μεγα-
λύνομεν.

Τῇ 26ῃ Δεκεμβρίου

Ἑτέρα ἱαμβική. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Μάγοι καὶ ποιμένες* ἦλθον προσκυνῆσαι*
Χριστὸν τὸν γεννηθέντα* ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς* ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾶον σιωπὴν* τῷ πόθῳ δέ, Παρθέने,
Ὑμνοὺς ὑφαίνειν* συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργῶδές ἐστιν* ἀλλὰ καί, μήτηρ, σθένος,
Ὅση πέφυκεν* ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τῶν Φώτων

Ἦχος β'

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν
ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν *
ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὕμνεῖν σε, Θεο-
τόκε * ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου *
καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν * σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἶ προστάτις, * σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ 7ῇ Ἰανουαρίου

Ἐτέρα ἱαμβική. Ἦχος ὁ αὐτός

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν λυτρωσαμένην *
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
Νύμφη πάναγνε, * μητὲρ εὐλογημένη,
Δι' ἧς τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτη,
Δῶρον φέροντες * ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἦχος γ'

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς * πάντων τῶν Χριστιανῶν, *
σχέπε, φρούρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι * τύπον κατίδω-
μεν οἱ πιστοί * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον *
ἅγιον Θεῶ * διὸ πρωτότοκον Λόγον, * Πατὸς ἀνάρ-
χου Υἱόν, * πρωτοτοκούμενον μητρὶ * ἀπειράνδρῳ
μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἦχος δ'

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε,
οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,· φαυέτω μηδαμῶς
χεὶρ ἀμυήτων·

Χεὶλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,·
φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,·

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ.

Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν,· λαοί, Θεο-
τόκον,· τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος· δεξαμένην ἐν τῇ
γαστρὶ ἀφλέκτως· ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

Ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος· καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε
ἐορτὴν· καὶ ἀγαλλόμενοι,· δεῦτε, μεγαλύνωμεν
Χριστόν,· μετὰ βαΐων καὶ κλάδων· ὕμνοις κραυ-
γάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ἐν ὀνόμα-
τι Κυρίου,· Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Ἦχος α'

Ὁ ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ* Ἀγνή
παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς
ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου,* ἡ νέα Ἱερουσαλήμ* ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου* ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.* Χόρευε νῦν καὶ
ἀγάλλου, Σιών* σὺ δέ, ἀγνή,* τέρπου, Θεοτόκε,*
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ

Ἦχος α'

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα* καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ,* τὴν ἀρίζηλον δόξαν* καὶ ἀνωτέραν πάντων
τῶν ποιημάτων,* ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παραλύτου

Ἦχος α'

Ὁ ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ* Ἀγνή
Παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς
ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Συμφώνως, Παρθένε,* σὲ μακαρίζομεν πιστοί*
Χαῖρε, πύλη Κυρίου* χαῖρε, πόλις ἔμφυχε* χαῖρε,
δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε* σήμερον φῶς* τοῦ ἐκ σοῦ τε-
χθέντος* τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Τῆς Μεσοπεντηχοστῆς

Ἦχος πλ. δ'

Ἀλλότριον* τῶν μητέρων ἢ παρθενία* καὶ ξέ-
νον ταῖς παρθένοις* ἢ παιδοποιΐα* ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε,* ἀμφοτέρα ὠκονομήθη* διό σε πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς* ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ἦχος α'

Ὁ ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ* Ἀγνή
Παρθέने, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς
ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου,* ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός*
ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ Ἰησοῦς ἀνέτειλε,* λάμψας
ἡλίου φαιδρότερον* καὶ τοὺς πιστοὺς* πάντας κα-
ταυγάσας,* θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ἦχος πλ. α'

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν* καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ,*
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον* ἀφράστως κύήσασαν,*
οἱ πιστοὶ* ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηχοστῆς

Ἦχος βαρὺς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα* καὶ
παντεχνήμονι Λόγῳ* σάρκα δανείσασα,* μητερ
ἀπείρανδρε,* παρθέने Θεοτόκε,* δοχεῖον τοῦ ἀστέ-
χτου,* χωρίον τοῦ ἀπείρου* πλαστουργοῦ σου,
σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

Ἦχος δ'

Χαίροις, ἄνασσα,* μητροπάρθενον κλέος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον* εὐλαλον στόμα
 Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε* μέλπειν ἄξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς* ἅπας σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὅθεν σε* συμφώνως δοξάζωμεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

• Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς
 Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη (ὄρα σελ. 261) ἤ, ἔνθα ἐστὶ
 τάξις, τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. δ'

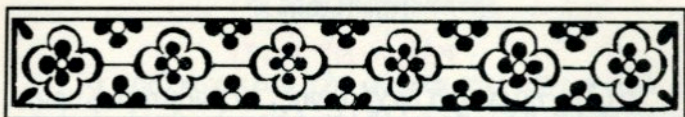
Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη·* ὁ ἀπάτωρ γὰρ
 Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου* τῇ πατρῷᾳ φωνῇ* ἐνδό-
 ξως μαρτυρεῖται,* οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος* ὁ αὐτὸς
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι* μακαρίζομέν σε* τὴν μόνην
 Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι* ἐν σοί, Παρθέ-
 νε ἄχραντε* παρθενεύει γὰρ τόκος* καὶ ζωὴν προ-
 μνηστεύεται θάνατος.* Ἡ μετὰ τόκον παρθένος*
 καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,* σῶζοις ἀεὶ,* Θεοτόκε,
 τὴν κληρονομίαν σου.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

Α'

Δεσποτικῶν ἑορτῶν

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ

Ψαλμὸς δ' (4)

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Ψαλμὸς ρι' (110)

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Τῶν Θεοφανείων

Τίτ. γ' 11

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς... (ὅρα ἄνωτέρω).

Τοῦ Λαζάρου

Ψαλμὸς η' (8)

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα.

Τῶν Βαΐων

Ψαλμὸς ριζ' (117)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἀλληλούϊα.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ

Ἀντὶ κοινωνικοῦ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον·

Ἦχος πλ. β'

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Ὑιὲ Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε·* οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω,* οὐ φίλημά σοι δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας·* ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι·* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Τὸ αὐτὸ κοινωνικὸν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐβδομάδι τῆς Διακαιησίμου.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Ψαλμὸς ρμζ' (147)

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Μεσοπεντηχοστῆς

Ἰωάν. ζ' 56

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψαλμὸς μς' (46)

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Πεντηχοστῆς

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψαλμὸς πη' (88)

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Β'

Θεομητορικῶν ἑορτῶν

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ψαλμὸς ρλα' (131)

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλούϊα.

Πάντων τῶν λοιπῶν ἑορτῶν τῆς Θεοτόκου

Ψαλμὸς ριε' (115)

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Γ'

Ἑορτῶν ἁγίων.

Τῶν Ταξιάρχων

Ψαλμὸς ργ' (103)

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Προδρόμου ἢ ἄλλου ἁγίου

Ψαλμὸς ρια' (111)

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Τῶν θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ τῶν ἁγίων Πάντων

Ψαλμὸς λβ' (32)

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούϊα.

Ἀποστόλων - Εὐαγγελιστῶν - Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

Ψαλμὸς ιη' (18)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΧΑΙ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Πρὸ αὐτῆς

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον αἶμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἴδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν·
πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·
ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Υἱέ Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε* οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω,* οὐ φίλημά σοι

δώσω,* καθάπερ ὁ Ἰούδας·* ἀλλ' ὡς ὁ ληστής
ὁμολογῶ σοι·* Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου.

Θεουργὸν αἷμα φρῖξον, ἄνθρωπε, βλέπων·
ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῦ με καὶ τρέφει·
θεοῦ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἐθελξας* πόθῳ με, Χριστέ,* καὶ ἡλλοίωσας
τῷ θείῳ σου ἔρωτι·* ἀλλὰ κατάφλεξον* πυρὶ αὐλῶ
τὰς ἁμαρτίας μου,* καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ·*
τρυφῆς καταξίωσον,* ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν* μεγα-
λύνω, ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου* πῶς εἰσε-
λεύσομαι ὁ ἀνάξιος;* ἐὰν γὰρ τολμήσω* συνεισ-
ελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα,* ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι
οὐκ ἔστι τοῦ γάμου* καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων·* καθάρισον, Κύριε,* τὸν ρύπον τῆς
ψυχῆς μου* καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο τὰ ἅγια
ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν
καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς ἀρρα-
βῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ
τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστι, τίθεσθαι
ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν

Επὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίᾳς
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι ὁ Θεός. Δόξα σοι ὁ Θεός.
Δόξα σοι ὁ Θεός.

Εὐχή Ἀωννύμου

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ
ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με
γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐ-
χαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν
ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίω-
σας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀποθανόν τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν
τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιῶν σου μυστήρια, ἐπ'
εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἴασιν
ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναν-
τίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας
μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς
πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,

εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς καὶ μηκέτι ἑμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω, τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἤχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὕμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὲ τῶν πάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ

Ὁ δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
 ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,
 μὴ δὴ καταφλέξης με, μή, πλαστοουργέ μου·
 μᾶλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
 εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
 ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας,
 τὰς ἰγνύας στήριξον ὀστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα,
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με
 ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
Ἀγνιζε καὶ κάθαρε καὶ ρύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκὴνωμα, πνεύματος μόνου
 καὶ μηκέτι σκὴνωμα τῆς ἁμαρτίας·
 ἵν' ὥς σὸν οἶκον, εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὥς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον, ἀγνὴν μητέρα·
 ὧν τὰς λιτάς, εὖσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμός καὶ μόνος
 ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης,
 καὶ σοὶ πρεπόντως ὥς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχή Ἀωνόμου

Τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἁξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχή Ἀωνόμου

εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλιάμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξιώσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος μήτηρ, ἐλέησόν με καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἁξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοί-

μετὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν

ας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

“Οτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν (τρίς).

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τό·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα...

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν καὶ
ὁ Ἱερεὺς “Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ δὲ Ἀναγνώστης τό·

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου

Ἡ τοῦ στόματός σου* καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμ-
ψασα χάρις* τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν* ἀφιλαρ-
γυρίας τῷ κόσμῳ* θησαυροὺς ἐναπέθετο* τὸ ὕψος
ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.* Ἀλλὰ σοῖς
λόγοις παιδεύων,* πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,*
πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Τὸ κοντάκιον

Ἐκ τῶν οὐρανῶν* ἐδέξω τὴν θεῖαν χάριν* καὶ
διὰ τῶν σῶν* χειλέων πάντας διδάσκεις* προσ-
κυνεῖν τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν,* Ἰωάννη Χρυσό-
στομε,* παμμακάριστε ὅσιε,* ἐπαξίως εὐφημοῦμέν
σε* ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς,* ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἁγίων* καὶ
τῆς Θεοτόκου,* τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-
ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰ δὲ ἐτελέσθη ἡ θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λέγομεν ταῦτα·

᾿Απολυτίχιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,*
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου,* δι' οὗ θεοπρεπῶς
ἐδογματίσας,* τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας,*
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεχόσμησας·* βασιλείον
ιεράτευμα,* πάτερ ὅσιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. **Τὸ κοντάχιον**

᾿Ωφθης βάσις ἄσειστος* τῇ Ἐκκλησίᾳ,* νέμων
πᾶσιν ἄσυλον* τὴν κυριότητα βροτοῖς,* ἐπισφρα-
γίζων σοῖς δόγμασιν,* οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε.

Καὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων...

Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων λέγο-
μεν μόνον ταῦτα·

Δόξα. Καὶ νῦν

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἁγίων* καὶ
τῆς Θεοτόκου,* τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-
ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἶτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ... Ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου εὐλόγησον, πάτερ.

μετὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

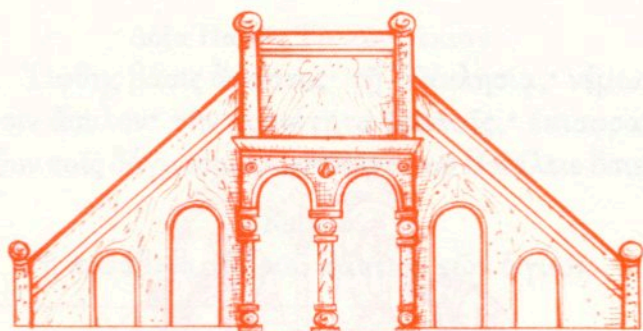
Εἶτα τὸ Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ').
Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν...

Ὁ δὲ Ἀναγνώστης τό· Ἀμήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀναστάσιμα σὺν τοῖς θεοτοκίοις

Ἦχος α'
Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος* ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων*
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων* τὸ ἄχραντόν σου
σῶμα,* ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,* δωρούμενος
τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν* διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν* ἐβόων σοι ζωοδότα* Δόξα τῇ ἀναστά-
σει σου, Χριστέ,* δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,* δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου,* μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ
χαῖρε,* σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρχοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δε-
σπότης,* ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ,* ὡς ἔφη ὁ δί-
καιος Δαβίδ* ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν,*
βαστάσασα τὸν κτίστην σου.* Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοί* δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ* δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς* διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦχος β'

Ἀπολυτίκιον

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,* ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος,* τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας* τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος* ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας* ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,* πᾶσαι αἱ δυνάμεις* τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον* Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν,* πάντα ὑπερένδοξα,* τὰ σά, Θεοτόκε, μυστήρια* τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη* καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη,* μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής,* Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.* Αὐτὸν ἰκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'

Ἀπολυτίκιον

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,* ἀγαλλιásthω τὰ ἐπίγεια,* ὅτι ἐποίησε κράτος* ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος* ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον* πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο* ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς* καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,* ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε* ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ,* ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν,* τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς,* ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος δ'

Ἀπολυτίκιον

Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα* ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι* αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι* καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,* τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσχύλεται ὁ θάνατος,* ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,* δωρούμενος τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,* διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος* καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος* δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'

Ἀπολυτίκιον

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι,* τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,* ἀνυμνήσωμεν, πιστοί,* καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἡυδόκησε σαρκὶ* ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ* καὶ θάνατον ὑπομεῖναι* καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας* ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοχίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος* χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ* τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,* πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς* ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων* καὶ προσκυνούντων τὸν τόχον σου.

Ἦχος πλ. β'

Ἀπολυτίκιον

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου* καὶ οἱ φυλάσσοντες* ἀπενεκρώθησαν* καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα* τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.* Ἐσχύλευσας τὸν ἄδην,* μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ* ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,* δωρούμενος τὴν ζωὴν.* Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,* Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα,* ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ,* λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ,* ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ,* λέγων τοῖς ἀγγέλοις* Συγχάρητέ μοι,* ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή.* Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἦχος βαρὺς

Ἀπολυτίκιον

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον* ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον* τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες* καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις* κηρύττειν ἐπέταξας,* ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός,* παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα,* τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε,* ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε* σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας,* τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν* ἢ πρὸ τόκου παρθένος* καὶ ἐν τόκῳ παρθένος* καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Ἦχος πλ. δ'

Ἀπολυτίκιον

Ἐξ ὕφους κατῆλθες ὁ εὖσπλαγχνος,* ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,* ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν* ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,* Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου* καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ,* ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας* καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,* μὴ παράδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου* δεῖξον τὴν φιλελεεινότητα σου ἐλεήμων,* δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,* πρεσβεύουσάν ὑπὲρ ἡμῶν* καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Διαφόρων ἀγίων, κοινὰ

Εἰς ἀπόστολον

Ἦχος γ'

Ἀπόστολε ἅγιε (δεῖνα),* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς ἀποστόλους

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι* πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς εὐαγγελιστὴν

Ἦχος γ'

Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (δεῖνα),* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ μάρτυς σου, Κύριε,* ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ*
τὸ στέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας* ἐκ σοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν* ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου,* τοὺς τυ-
ράννους καθεῖλεν* ἔθραυσε καὶ δαιμόνων* τὰ ἀνί-
σχυρα θράση.* Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ
Θεός,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκα μάρτυρα

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ ἀμνὰς σου, Ἰησοῦ,* κράζει μεγάλη τῇ φω-
νῇ* Σὲ νυμφίε μου ποθῶ* καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ*
καὶ συσταυροῦμαι* καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ
σου,* καὶ πάσχω διὰ σέ,* ὡς βασιλεύσω σὺν σοί*
καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ,* ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί* ἄλλ'
ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου* τὴν μετὰ πόθου
τυθεῖσάν σοι.* Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων,*
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρας

Ἦχος δ'

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε,* ἐν τῇ ἀθλήσει αὐ-
τῶν,* στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας* ἐκ
σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν* σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου,*
τοὺς τυράννους καθεῖλον* ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων*
τὰ ἀνίσχυρα θράση.* Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ
ὁ Θεός,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱερομάρτυρα

Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος* καὶ θρόνων διάδοχος*
τῶν ἀποστόλων γενόμενος,* τὴν πρᾶξιν εὗρες, θε-
όπνευστε,* εἰς θεωρίας ἐπίβασιν* διὰ τοῦτο τὸν
λόγον* τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,* καὶ τῇ πίστει
ἐνήθλησας μέχρις αἵματος,* ἱερομάρτυς (**δεῖνα**)*
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως* καὶ εἰκόνα πραότητος,*
ἐγκρατείας διδάσκαλον* ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου*
ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια* διὰ τοῦτο ἐκτήσω*
τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,* τῇ πτωχείᾳ τὰ πλού-
σια.* Πάτερ ἱεράρχα (**δεῖνα**),* πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὁσίους

Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,* ὁ ποιῶν αἰὲ μεθ'
ἡμῶν* κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,* μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,* ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις*
ἐν εἰρήνῃ* κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς ὄσιον

Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς* διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα* λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν* ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ* καὶ πράττων ἐδίδασκες* ὑπερορᾶν μὲν σαρκός,* παρέρχεται γάρ* ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου* διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται,* ὅσιε (δεῖνα), τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ἐρήμου πολίτης* καὶ ἐν σώματι ἄγγελος* καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης,* θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (δεῖνα)* νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ* οὐράνια χαρίσματα λαβών,* θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας* καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.* Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν* δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι* δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ* πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον, εἰς ὄσιον ἀσκητὴν

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς* τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας* καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς* εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας* καὶ γέγονας φωστήρ* τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι,* (δεῖνα) πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὁσίαν

Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς* διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα* λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν* ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ,* καὶ πράττουσα ἐδίδασκες* ὑπερορᾶν μὲν σαρκός,* παρέρχεται γάρ* ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου* διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται,* ὁσία (δεῖνα), τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ὁμολογητὴν

Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ,* εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,* τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ,* τῶν μοναζόντων (ἡ ἀρχιερέων) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,* (δεῖνα) σοφέ,* ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας,* λύρα τοῦ Πνεύματος.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην

Ἦχος β'

Τοῦ προφήτου σου (δεῖνος)* τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν* Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἀρχαγγέλους

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ

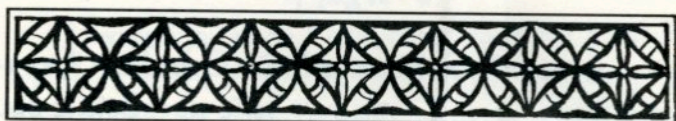
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι,*
 δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἀεὶ* ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,* ἵνα ταῖς
 ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς,* σκέπη τῶν πτερύ-
 γων* τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης* φρουροῦντες ἡμᾶς
 προσπίπτοντας,* ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν
 κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,* ὡς ταξιάρχαι* τῶν
 ἄνω δυνάμεων.

Εἰς τὸν Σταυρὸν

Ἦχος α'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου,* καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ
 βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ
 τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Τὰ πλέον κοινά, κατ' ἤχον

Ἦχος α'

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,* πάντων τῶν ἁγίων καὶ
τῆς Θεοτόκου* τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν* καὶ ἐλέ-
ησον ἡμᾶς,* ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἔτερον

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη* καὶ
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,* πρέσβευε
τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου* σωθῆναι ἡμᾶς,* Πανα-
γία Παρθένε.

Ἦχος β'

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου* εἰς σὲ ἀνατίθημι,*
μητέρα τοῦ Θεοῦ,* φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἔτερον

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ* καὶ ἀδικουμένων
προστάτις* καὶ πενομένων τροφή,* ξένων τε πα-
ράκλησις* καὶ βακτηρία τυφλῶν,* ἀσθενούντων
ἐπίσκεψις,* καταπονουμένων* σκέπη καὶ ἀντίλη-
ψις* καὶ ὀρφανῶν βοηθός,* μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου* σὺ ὑπάρχεις, ἄχραντε σπεῦσον,* δυσω-
ποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος γ'

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε,* ἡ κρα-
ταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου,* ταῖς πρεσβείαις σου
σκέπε τοὺς δούλους σου* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,* μό-
νη εὐλογημένη.

Ἔτερον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν* ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε*· ἐν τῇ σαρ-
κὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ* ὁ Υἱός σου καὶ
Θεὸς ἡμῶν* τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πά-
θος,* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς* ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρω-
πος.

Ἦχος δ'

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου* φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε,* ἵνα σὲ δοξάζωμεν*
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνω-
στον μυστήριον* διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται,* Θεὸς ἐν ἄσυγχύτῳ ἐνώσει σαρ-
κούμενος* καὶ σταυρὸν ἐκουσίως* ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος* δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλα-
στον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε,* Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ δο-
ξάζομέν σε* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,* τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον,* τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,* τὴν ἀρραγῇ
προστασίαν* καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον

Χαῖρε, πύλη Κυρίου* ἡ ἀδιόδευτος* χαῖρε,
τεῖχος καὶ σκέπη* τῶν προστρεχόντων εἰς σέ*
χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν* καὶ ἀπειρόγαμε* ἡ τεκοῦ-
σα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,* πρεσβεύ-
ουσα μὴ ἐλλίπης* ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων* καὶ
προσκυνούντων τὸν τόχον σου.

Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,* σὲ ἱκετεύομεν*
πρέσβευε, Δέσποινα,* μετὰ τοῦ (ἁγίου)* καὶ πάν-
των τῶν ἁγίων,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ* κατησχυμένος ἀπὸ
σοῦ ἐκπορεύεται,* ἄγνη Παρθένε Θεοτόκε* ἀλλ'
αἰτεῖται τὴν χάριν* καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα* πρὸς
τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἔτερον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,* ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων ὑπάρχουσα,* Θεοτόκε Παρθένε,*
σῶζε πόλιν καὶ λαόν,* τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρή-
νη,* τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη,* ἡ μόνη προ-
στασία τῶν πιστῶν.

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι* τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου* καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἔτερον

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε,* κεχαριτωμένη μήτηρ ἀνύμφευτε* καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν* τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν.* Θεοτόκε, πρέσβευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα θεοτοχία

φαλλόμενα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα* τῆς παρθενίας σου* καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον* τὸ τῆς ἀγνείας σου* ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς* ἔβόα σοι, Θεοτόκε.* Ποῖόν σοι ἐγκώμιον* προσαγάγω ἐπάξιον;* τί δὲ ὀνομάσω σε;* ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι.* Διό, ὡς προσετάγην, βοῶ σοι* Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ,* ἡ Παρθένος βλέπουσα* ὀδυρομένη ἔβόα σοι.* τέκνον γλυκύτατον,* πῶς ἀδίκως θνήσκεις;* πῶς τῷ ξύλῳ κρεμάσαι,* ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι;* Μὴ λίπης μόνην με,* εὐεργέτα πολυέλεε,* τὴν μητέρα* καὶ δούλην σου, δέομαι.

Ο ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ

Δοῦλοι Κύριον

Ψαλμὸς ρλδ' (134)

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου* αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,* ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.* Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος* φάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.* Ἀλληλούϊα.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,* Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ.* Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος* καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.* Ἀλληλούϊα.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν* ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,* ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,* ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν* ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,* ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξάπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε,* ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐ-
τοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ* καὶ ἀπέκτεινε βασι-
λεῖς κραταιούς.* Ἀλληλούϊα.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων* καὶ τὸν
Ὡγ βασιλέα γῆς Βασάν* καὶ πάσας τὰς βασιλεί-
ας Χαναάν.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,* κλη-
ρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα* καὶ τὸ μνη-
μοσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.* Ἀλληλούϊα.

Ὅτι κρίνει Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ* καὶ ἐπὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.* Ἀλληλούϊα.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον,*
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.* Ἀλληλούϊα.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν* ὀφθαλμοὺς
ἔχουσι καὶ οὐκ ὄφονται.* Ἀλληλούϊα.

Ὡτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται* οὐδὲ γάρ
ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.* Ἀλληλούϊα.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ* καὶ
πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.* Ἀλληλούϊα.

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον* οἶκος
Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον* οἶκος Λευῖ, εὐλο-
γήσατε τὸν Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,* εὐλογήσατε τὸν
Κύριον.* Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών,* ὁ κατοικῶν Ἱε-
ρουσαλήμ.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε

Ψαλμὸς ρλε' (135)

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
'Αλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ἀλλη-
λούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* 'Αλλη-
λούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ἀλλη-
λούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* 'Αλλη-
λούϊα.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλλη-
λούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* 'Αλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
'Αλληλούϊα.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
'Αλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
'Αλληλούϊα.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* 'Αλληλούϊα.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ.* 'Αλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα γῆς Βασάν, ἀλληλούϊα*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἀλληλούϊα.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλλη-
λούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλλη-
λούϊα.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ
Κύριος, ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
ἀλληλούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*
Ἀλληλούϊα.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα* ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλη-
λούϊα* ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.* Ἀλλη-
λούϊα.

Πολυέλεος θεομητορικῶν ἑορτῶν

Λόγον ἀγαθόν

Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς θεομητορικαῖς ἑορταῖς στιχολογοῦνται
στίχοι τοῦ μδ' ψαλμοῦ ὡς κάτωθι·

Λόγον ἀγαθόν. Ἀλληλούϊα.

Εξηρεύξατο ἡ καρδιά μου* λόγον ἀγαθόν.*
Χαῖρε, παντάνασσα πανύμνητε, μήτερ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.* Ἀλληλούϊα.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.* Χαῖρε, βασιλίσσα τῶν ἀγγέλων,* Δέσποινα τοῦ κόσμου.* Ἀλληλούϊα.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος* γραμματέως ὀξύ-γράφου.* Χαῖρε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα,* πατριαρχῶν ἡ δόξα.* Ἀλληλούϊα.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.* Χαῖρε, ἀγνή παρθένε,* Θεόνυμφε Δέσποινα.* Ἀλληλούϊα.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.* Χαῖρε, ἄσπι-λε ἀμόλυντε, ἄφθορε Παναγία.* Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.* Χαῖρε, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς* καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια.* Ἀλληλούϊα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.* Χαῖρε, κεχαριτωμένη,* μετὰ σοῦ ὁ Κύριος* καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.* Ἀλληλούϊα.

Τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. Χαῖρε,* εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.* Ἀλληλούϊα.

Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.* Χαῖρε, παρθένε Θεοτόκε,* ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.* Ἀλληλούϊα.

Ἐνεκεν ἀληθείας* καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.* Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.* Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε* ὁ Θεός,* ὁ Θεός σου.* Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε,* τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα.* Ἀλληλούϊα.

Ἦλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.* Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν.* Χαῖρε, μήτηρ τῆς ζωῆς.* Ἀλληλούϊα.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.* Χαῖρε, ὑπερευλογημένη, ὑπερδοξασμένη.* Ἀλληλούϊα.

Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.* Χαῖρε, ἄχραντε Θεοτόκε,* ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.* Ἀλληλούϊα.

Ἀκουσον, θύγατερ καὶ ἴδε* καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.* Χαῖρε, παράδεισε ἀγιώτατε.* Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.* Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου* καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.* Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων,* χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.* Ἀλληλούϊα.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.* Παναγία Παρθένε, ἐπάκουσον τῆς φωνῆς* τοῦ ἀχρείου ἱκέτου σου στεναγμοὺς τῆς καρδίας,* προσφέρειν σοι ἀεννάως, εὐόδωσον Δέσποινα.* Ἀλληλούϊα.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.* Παναγία Παρθένε, Θεόνυμφε, τὴν οἰκτρὰν λειτουργίαν μου πρόσδεξαι* καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσάγαγε,* ὅπως χαίρων δοξάζω πανάμωμε.* Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν,* δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν τῶν Πολυελέων

Ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν* καὶ τὸν Υἱὸν δο-
ξολογήσωμεν* καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ* πάντες
Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,* κράζοντες καὶ λέγοντες*
Παναγία Τριάς,* σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι* εἰς ἰκεσίαν ὁ
λαός σου Χριστέ* ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς* τοὺς
οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, ἀγαθέ,* ἵνα σὲ δοξάζω-
μεν,* τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Τῇ 1ῃ Αὐγούστου.

Ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου.

Ἀπὸ 24ης Αὐγούστου μέχρι 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. δ΄

Ὤδὴ α΄

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς* ἐπ' εὐθείας, ῥάβδω*
τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε* τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι*
τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς* Φαραὼ τοῖς ἄρμασι* κρο-
τήσας ἤνωσεν,* ἐπ' εὗρους διαγράψας* τὸ ἀήτη-
τον ὄπλον* διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,* τῷ Θεῷ ἡμῶν,*
ὅτι δεδόξασται.

Ὤδὴ γ΄

Ράβδος εἰς τύπον* τοῦ μυστηρίου* παραλαμ-
βάνεται* τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα* τῇ
στεριευούσῃ δὲ πρώην* Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθησε*
ξύλον σταυροῦ* εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ'

Εἰσακήκοα, Κύριε,* τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,* κατενόησα τὰ ἔργα σου* καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ᾠδὴ ε'

Ω τρισμακάριστον ξύλον!* ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,* ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος·* δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας,* τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς* Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,* τῷ παρέχοντι* τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις* παλάμας Ἰωνᾶς* σταυροειδῶς διεκπετάσας,* τὸ σωτήριο πάθος* προδιετύπου σαφῶς·* ὅθεν τριήμερος ἐκδύς,* τὴν ὑπερχόσμιον ἀνάστασιν* ὑπεζωγράφησε* τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ* καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει* τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ'

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς* λαοὺς ἐκλόνησε,* πνέον ἀπειλῆς* καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς·* ὅμως τρεῖς παῖδας* οὐκ ἐδειμάτωσε* θυμὸς θηριώδης,* οὐ πῦρ βρόμιον·* ἀλλ' ἀντηχοῦντι* δροσοβόλῳ πνεύματι* πυρὶ συνόντες ἔφαλλον·* Ὁ ὑπερύμνητος* τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, παῖδες* τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,* δημιουργὸν Πατέρα Θεόν* ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάς* Λόγον* καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα* καὶ ὑπερυψοῦτε* τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον* Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος,* ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,* ὑφ' οὗ τὸ τοῦ σταυροῦ* ζωηφόρον ἐν γῇ* πεφυτούργηται δένδρον* δι' οὗ νῦν ὑψουμένου* προσκυνοῦντες αὐτόν,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἑτέρα

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου* τῷ γένει προσγε-νόμενος θάνατος* διὰ σταυροῦ κατήργηται σήμερον* τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς* κατὰρα διαλέλυσται* τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος* ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις* τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τῆς Θεοτόκου

Α'

Ἀπὸ 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι 6ης Νοεμβρίου.

Ἀπὸ 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου.

Τῇ Β', Δ', καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ἦχος δ'

Ὤδὴ α'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος* καὶ λόγον ἐρεύξομαι* τῇ βασιλίδι μη-
τρί* καὶ ὀφθήσομαι* φαιδρῶς πανηγυρίζων* καὶ
ᾄσω γηθόμενος* ταύτης τὰ θαύματα.

Ὤδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ἡ ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγὴ,* θίασον συγκροτήσαντας* πνευ-
ματικόν, στερέωσον* καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου* στε-
φάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὤδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν* τῆς ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως* σοῦ τοῦ ὑψίστου* ὁ προ-
φήτης Ἀββαχοὺμ* κατανοῶν ἐκράυγαζε* Δόξα τῇ
δυνάμει σου, Κύριε.

Ὤδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα* ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου*
σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔσχες ἐν μήτρᾳ*
τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν* καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,*
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ ζ'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον* τελοῦντες ἑορ-
τὴν οἱ θεόφρονες* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς
χεῖρας κροτήσωμεν,* τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα* Θεὸν
δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν* τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες* παρὰ
τὸν κτίσαντα* ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν* ἀνδρείως πα-
τήσαντες,* χαίροντες ἔφαλλον* Ὑπερύμνητε,* ὁ
τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ χαμίνῳ* ὁ τόκος τῆς Θε-
οτόκου διεσώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος,* νῦν δὲ
ἐνεργούμενος* τὴν οἰκουμένην ἅπασαν* ἀγείρει
φάλλουσαν* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερ-
υψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς* σκιρτάτω τῷ πνεύματι* λαμ-
παδοχούμενος* πανηγυριζέτω δὲ* ἀύλων νόων*
φύσις, γεραίρουσα* τὰ ἱερὰ θαυμάσια* τῆς Θεομή-
τορος* καὶ βοάτω* Χαίροις, παμμακάριστε* Θεο-
τόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Β'

Τῇ 14ῃ Αὐγούστου.

Ψάλλομεν τὰς ἀνωτέρω καταβασίας μετὰς κάτωθι παραλλαγὰς·

ᾠδὴ α'

Ἀντί «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν κοίμησιν.

ᾠδὴ γ'

Ἀντί «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καὶ τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου.

ᾠδὴ ε'

Ἀντί «ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου.

ᾠδὴ θ'

Ἀντί «τὰ ἱερὰ θαυμάσια»: τὴν ἱερὰν μετάστασιν.

Γ'

Ἀπὸ 7ης μέχρι 20ῆς Νοεμβρίου.

Ψάλλομεν τὰς ἰδίας καταβασίας μετὰς κάτωθι παραλλαγὰς·

ᾠδὴ α'

Ἀντί «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν εἴσοδον.

ᾠδὴ γ'

Ἀντί «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καὶ τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου.

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα* ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσῆλθες* ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ* ὥσπερ καθαρῶτατος ναός,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ θ'

Ἀντί «τὰ ἱερὰ θαυμάσια»: τὰ ἱερὰ εἰσόδια.

Δ'

Τῇ 25ῃ Μαρτίου.

Ψάλλομεν τὰς ἀνωτέρω καταβασίας μετὰ τὰς κάτωθι παραλλαγάς·

Ῥδὴ α'

Ἀντὶ «ταύτης τὰ θαύματα»: ταύτης τὴν σύλληψιν.

Ῥδὴ γ'

Ἀντὶ «καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου»: καὶ τῇ σεπτῇ συλλήψει σου.

Ῥδὴ δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ* ἐπὶ θρόνου Θεότητος,* ἐν νεφέλῃ κούφῃ* ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος* τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε* τοὺς κραυγάζοντας*· Δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ῥδὴ ε'

Ἐβόησε* προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον* ὁ προφήτης Ἰωνᾶς* ἐν τῷ κήτει δεόμενος*· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,* Ἰησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄκουε, κόρη Παρθένε ἀγνή*· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ

Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν.

Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ.

Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος* βροτοῖς ἀναστραφῆσεται·

διὸ καὶ χαίρων βοῶ*· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα* Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε, οὐ-
ρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ κιβωτῶ,
Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων·
Χεὶλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,
Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα,
ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε, κεχαριτωμέ-
νη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Χριστουγέννων

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου μέχρι 24ης Δεκεμβρίου φάλλον-
ται μόνον αἱ πεζαί.

Ἀπὸ 27ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου φάλλονται μόνον
αἱ ἱαμβικαί.

Τῇ 25ῃ, 26ῃ καὶ 31ῃ Δεκεμβρίου φάλλονται ἀμφο-
τεραι

Ἦχος α΄

ᾠδὴ α΄

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε* Χριστὸς ἐξ
οὐρανῶν, ἀπαντήσατε* Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθη-
τε.* Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,* καὶ ἐν εὐφρο-
σύνῃ* ἀνυμνήσατε, λαοί,* ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἔσωσε λαὸν* θαυματουργῶν Δεσπότης,
Υἱὸν θαλάσσης κῦμα* χερσώσας πάλαι.
Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς* ἐκ κόρης, τρίβον βατὴν
Πόλου τίθησιν ἡμῖν* ὃν κατ' οὐσίαν
Ἰσὸν τε Πατρὶ* καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων* ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
ἄρρεύστως Υἱῷ* καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου*
σαρκωθέντι ἀσπόρως,* Χριστῷ τῷ Θεῷ βοή-
σωμεν.* Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,* ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους* οἴκετῶν, εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν* τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·
 Φέρων τε, παντεπόπτα,* τῆς ἁμαρτίας
 Ὑπερθεν, ἀκλόνητον* ἐστηριγμένους,
 Μάκαρ, μελωδούς,* τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ᾠδὴ δ'

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ* καὶ ἄνθος ἐξ
 αὐτῆς, Χριστέ,* ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,*
 ἐξ ὅρους ὁ αἰνετὸς* κατασχίου δασέος* ἤλθες σαρ-
 κωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου,* ὁ ἄϋλος καὶ Θεός.* Δόξα
 τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Γένους βροτείου* τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 Ἄδων προφήτης* Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως* ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
 Νέον βρέφος γὰρ* ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου
 Ἐξῆλθε λαῶν* εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ᾠδὴ ε'

Θεὸς ὢν εἰρήνης,* Πατὴρ οἰκτιρμῶν,* τῆς με-
 γάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον* εἰρήνην παρεχό-
 μενον* ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας* πρὸς
 φῶς ὁδηγηθέντες,* ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες* δοξο-
 λογοῦμέν σε, φιλόανθρωπε.

Εκ νυκτὸς ἔργων* ἐσχοτισμένης πλάνης
 Ἰλασμὸν ἡμῖν,* Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως
 Νῦν σοι τελοῦσιν* ὕμνον ὡς εὐεργέτη,
 Ἐλθοις πορίζων* εὐχερῇ τε τὴν τρίβον,
 Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες* εὕροισιν κλέος.

ᾠδὴ ζ'

Σπλάγχων Ἰωνᾶν* ἔμβρυον ἀπήμεσεν* ἐνά-
λιος θήρ,* οἶον ἐδέξατο* τῇ Παρθένῳ δέ* ἐνοική-
σας ὁ Λόγος* καὶ σάρκα λαβών,* διελήλυθε φυλά-
ξας ἀδιάφθορον* ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως,* τὴν
τεχοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ναίων Ἰωνᾶς* ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο* καὶ ζάλην ἀπαρχέσαι.
Νυγεῖς ἐγὼ δέ* τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστέ, προσαυδῶ* τὸν κακῶν ἀναιρέτην
Θᾶττον μολεῖν σε* τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ᾠδὴ ζ'

Οἱ παῖδες,* εὐσεβεῖα συντραφέντες,* δυσσεβοῦς
προστάγματος καταφρονήσαντες,* πυρὸς ἀπειλὴν
οὐκ ἐπτοήθησαν,* ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς* ἐστῶτες
ἔφαλλον* Ὁ τῶν πατέρων* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ παντάνακτος* ἐξεφάυλισαν πόθῳ,
Ἀπλητα θυμαίνοντος,* ἡγκιστρωμένοι
Παῖδες, τυράννου* δύσθεον γλωσσαλγίαν.
Οἷς εἶκαθε πῦρ* ἄσπετον, τῷ Δεσπότη
Λέγουσιν* Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος* ἐξεικόνι-
σε κάμινος τύπον* οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέ-
ους,* ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος* Παρθένου ἦν

ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν·
 Εὐλογεῖτω, ἢ κτίσις πᾶσα, τὸν Κύριον καὶ ὑπερυ-
 φούτω· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μήτηραν ἀφλέκτως· εἰχονίζουσι κόρης
 Οἱ τῆς παλαιᾶς· πυρπολούμενοι νέοι,
 Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
 Ἄμφω δὲ δρῶσα· θαυματουργία μιᾶ,
 Λαοὺς πρὸς ὕμνον· ἐξανίστησι χάρις.

ᾠδὴ θ'

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,· τὴν τιμιωτέραν· καὶ
 ἐνδοξοτέραν· τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον· ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρα-
 νὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χειρουβικὸν τὴν Παρθέ-
 νον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώ-
 ρητος· Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγα-
 λύνομεν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,· τὴν λυτρωσαμένην·
 ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς· ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
 Ῥᾶον σιωπὴν· τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
 Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
 Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καί, μήτηρ, σθένος,
 Ὅση πέφυκεν· ἢ προαίρεσις, δίδου.

Τῶν Φώτων

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Τῇ 1η, 6η, 7η καὶ 14η Ἰανουαρίου ψάλλονται ἀμφότερα.

Ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου αἱ πεζαί.

Ἀπὸ 8ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου αἱ ἱαμβικαί.

Ἦχος β΄

ᾠδὴ α΄

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα* καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει,* ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,* ὁ κραταιὸς* ἐν πολέμοις Κύριος*· ὅτι δεδόξασται.

Στίβει θαλάσσης* κυματούμενον σάλον,

Ἦπειρον αὔθις* Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος* τριστάτας Αἰγυπτίων

Ἐκρυφεν ἄρδην* ὑδατόστρωτος τάφος

Ῥώμη κραταιᾷ* δεξιᾷς τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ΄

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς* τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος* καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,* Παρθένου ἀποτίκτεται,* μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα*· διό, πιστοί, βοήσωμεν*· Οὐκ ἔστιν ἅγιος* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος* πλὴν σοῦ, Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν* ἐκλελύμεθα βρόχων,

Βορῶν λεόντων* συντεθλασμένων μύλας,

Ἀγαλλιῶμεν* καὶ πλατύνωμεν στόμα,

Λόγῳ πλέκοντες* ἐκ λόγων μελωδίαν,

Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς* ἡδεταὶ δωρημάτων.

Ῥδὴ δ'

Ἀκήχοε, Κύριε,* φωνῆς σου, ὃν εἶπας* Φωνὴ
βοῶντος ἐν ἐρήμῳ,* ὅτε ἐβρόντησας* πολλῶν ἐπὶ
ὕδατων,* τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ* ὅλος γε-
γονὼς τοῦ παρόντος* Πνεύματος δὲ ἐβόησε* Σὺ
εἶ Χριστός,* Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῶ καθαρθεῖς* μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης* τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν* Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν* ἀρρήτου Λόγου,
Ῥ τῶν δυναστῶν* τὰ κράτη συνετρίβη.

Ῥδὴ ε'

Ιησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός* λῦσαι τὸ κατάκριμα
ἤκει* Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου* καθαρσίῳν δὲ ὡς
Θεὸς μὴ δεόμενος,* τῷ πεσόντι καθαίρεται* ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ* ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,* ὑπερέχουσιν
πάντα νοῦν* εἰρήνην χαρίζειται.

Εχθροῦ ζοφώδους* καὶ βεβορβορωμένου
Ἴὸν καθάρσει* Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν* ἀπλανῇ τρίβον,
Ἄγουσιν ἀπρόσιτον* εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν,* οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ῥδὴ ς'

Η φωνὴ τοῦ Λόγου,* ὁ λύχνος τοῦ φωτός,* ὁ
ἑωσφόρος,* ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος* ἐν τῇ ἐρήμῳ*
Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς* καὶ προκαθαί-
ρεσθε* ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός* ἐκ φθορᾶς τὸν
κόσμον λυτρούμενος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε* σὺν πανολβίῳ
 Ἦχω Πατήρ,* ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
 Ναί, φησίν, οὗτος* συμφυῆς γόνος πέλων,
 Φώταυγος ἐξώρυσεν* ἀνθρώπων γένους,
 Λόγος τέ μου ζῶν* καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ῥδὴ ζ'

Νέους εὐσεβεῖς,* καμίνῳ πυρὸς προσομιλή-
 σαντας,* διασυρίζον πνεῦμα δρόσου* ἀβλαβεῖς διε-
 φύλαξε* καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις* ὅθεν ἐν
 φλογὶ δροσιζόμενοι* εὐχαρίστως ἀνέμελπον*
 Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός,
 εὐλογητὸς εἶ.

Ἐφλεξε ρείθρῳ* τῶν δρακόντων τὰς χάρας
 Ὁ τῆς καμίνου* τὴν μετάρσιον φλόγα
 Νέους φέρουσιν* εὐσεβεῖς κατευνάσας·
 Τὴν δυσκάθεκτον* ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
 Ὅλην πλύνει δὲ* τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον* ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε
 κάμιнос* πηγάσασα δρόσον* ὅτι ρείθροις ἔμελλεν*
 ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης* καὶ στέγειν
 σαρχὶ* βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην* ὃν εὐλογοῦσι
 λαοὶ* καὶ ὑπερυψοῦσιν* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελευθέρα μὲν* ἡ κτίσις γνωρίζεται,
 Υἱοὶ δὲ φωτὸς* οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
 Μόνος στενάζει* τοῦ σκοτούς ὁ προστάτης.
 Νῦν εὐλογεῖτω* συντόνως τὸν αἵτιον
 Ἡ πρὶν τάλαινα* τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὡδὴ θ'

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὴν τιμιωτέραν* τῶν
 ἄνω στρατευμάτων.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα* εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν·*
 ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος* ὑμνεῖν σε,
 Θεοτόκε·* ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν
 δέχου·* καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας* τὸν ἔνθεον ἡμῶν·*
 σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις,* σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὴν λυτρωσαμένην*
 ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν* τοῦ τόχου σου θαυμάτων!
 Νύμφη πάνταγνε,* μῆτερ εὐλογημένη,
 Δι' ἧς τυχόντες* παντελοῦς σωτηρίας,
 Ἐπάξιον κροτοῦμεν* ὡς εὐεργέτη,
 Δῶρον φέροντες* ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἀπὸ 15ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος γ'

ᾠδὴ α'

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος* ἐπεπόλευσέ ποτε·* ὥσει τεῖχος γὰρ ἐπάγη* ἐκατέρωθεν ὕδωρ,* λαῶ πεζοποντοποροῦντι* καὶ θεαρέστως μέλποντι·* Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'

Τὸ στερέωμα* τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,* στερέωσον, Κύριε,* τὴν Ἐκκλησίαν,* ἣν ἐκτήσω* τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ᾠδὴ δ'

Εχάλυψεν* οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ·* τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν* τοῦ ἁγιάσματος σου,* τῆς ἀφθόρου μητρός,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου* ὥφθης ὡς βρέφος* ἀγκαλοφορούμενος·* καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα* τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς* ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν* ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον,* ὡς τάλας,* ἐβόα, ἐγώ·* πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν,* φωτὸς ἀνεσπέρου* καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ζ'

Ἐβόησέ σοι,* ἰδὼν ὁ πρέσβυς* τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὸ σωτήριον,* ὃ λαοῖς ἐπέστη.* Ἐκ Θεοῦ, Χριστέ,
σὺ Θεός μου.

ᾠδὴ ζ'

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα* παῖδας θεολογή-
σαντας* καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,*
Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,* εὐσεβῶς μελωδοῦντες*
Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες* οἱ θεοσεβεῖα προ-
εστῶτες νεανίαί,* τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες,*
θεῖον ὕμνον ἔμελπον.* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα,
τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς* πάντων τῶν Χριστιανῶν,*
σκέπε, φρούρει, φύλαττε* τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σχιᾶ καὶ γράμματι* τύπον κατί-
δωμεν οἱ πιστοί.* πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν
διανοῖγον* ἅγιον Θεῷ.* διὸ πρωτότοχον Λόγον,*
Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,* πρωτοτοκούμενον μητρὶ*
ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

Τῶν Κυριακῶν
Τελώνου - Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς

Ἦχος πλ. β'

Ὤδὴ α'

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ* ἐν ἀβύσσῳ
ἔχνεσι,* τὸν διώκτην Φαραὼ* καθορῶν ποντού-
μενον, Θεῶ* ἐπινίκιον ᾠδὴν,* ἐβόα, ἄσωμεν.

Ὤδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σύ,* Κύριε ὁ Θεός μου,* ὁ
ὑψώσας τὸ κέρασ* τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ,* καὶ στε-
ρεώσας ἡμᾶς* ἐν τῇ πέτρᾳ* τῆς ὁμολογίας σου.

Ὤδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις,* Θεὸς καὶ Κύριος,* ἡ σε-
πτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς* μέλπει ἀνακραζουσα,*
ἐκ διανοίας καθαρᾶς* ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ὤδὴ ε'

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ,* τὰς τῶν ὀρθρι-
ζόντων σοι ψυχὰς* πόθῳ καταύγασον, δέομαι,* σὲ
εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,* τὸν ὄντως Θεόν,* ἐκ ζόφου
τῶν πταισμάτων* ἀνακαλούμενον.

ᾠδὴ ζ'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν* ὑφουμένην καθορῶν*
τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμῶν,* βοῶ σοι. Ἀνάγαγε* ἐκ φθορᾶς* τὴν
ζωὴν μου, πολυέλεε.

ᾠδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο* ἄγγε-
λος τοῖς ὁσίοις παισί,* τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέ-
γον πρόσταγμα Θεοῦ* τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν*
Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις* δρόσον ἐπήγασας* καὶ
δικαίου θυσίαν* ὕδατι ἔφλεξας* ἅπαντα γὰρ δρᾶς,
Χριστέ,* μόνῳ τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν*
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾷ*
ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα* διὰ σοῦ δέ, πάν-
αγνε,* ὥράθη βροτοῖς* Λόγος σεσαρκωμένος* ὃν
μεγαλύνοντες* σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς* σὲ
μακαρίζομεν.

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς

Ἐντὶ τῶν ἀνωτέρω ἡ' καὶ θ' ᾠδῶν ψάλλομεν τὰς
κάτωθι·

Ὡδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ἐκστηθι φρίττων, οὐρανέ,* καὶ σαλευθήτω-
σαν* τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λο-
γίζεται* ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν* καὶ τάφῳ σμικρῷ ξε-
νοδοχεῖται* ὃν παῖδες εὐλογεῖτε,* ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα* εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν,*
ἰλιγγίᾳ δὲ νοῦς* καὶ ὑπερκόσμιος* ὑμνεῖν σε,
Θεοτόκε· ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν
δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας* τὸν ἔνθεον ἡμῶν·
σύ γὰρ* Χριστιανῶν εἶ προστάτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ἦχος β΄

ᾠδὴ α΄

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν* ἀναλαβοῦσα βόησον,
φυχή* Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς* ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν* οὗτός μου Θεός,* καὶ δοξάσω αὐτόν.

ᾠδὴ γ΄

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,* καρποφόρον, ὁ
Θεός,* ἀνάδειξόν με,* γεωργὲ τῶν καλῶν,* φυ-
τουργὲ τῶν ἀγαθῶν,* τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ᾠδὴ δ΄

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν* ὁ προφήτης
προβλέπων,* ἀνεκήρυττε βοῶν* Τὴν ἀκοήν σου
ἀκήχοα καὶ ἐφοβήθην,* ὅτι ἀπὸ Θαιμᾶν* καὶ ἐξ
ὄρους ἁγίου* κατασπίου* ἐπεδήμησας, Χριστέ.

ᾠδὴ ε΄

Τῆς νυκτὸς διελθούσης,* ἤγγικεν ἡ ἡμέρα* καὶ
τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε* διὰ τοῦτο ὕμνεῖ σε*
τάγματα ἀγγέλων* καὶ δοξολογεῖ σε,* Χριστέ ὁ
Θεός.

ᾠδὴ ς΄

Βυθῷ ἀμαρτημάτων* συνέχομαι, Σωτήρ,* καὶ
ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι* ἀλλ' ὥσπερ τὸν
Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός,* κάμει τῶν παθῶν ἀνάγαγε*
καὶ διάσωσόν με.

ᾠδὴ ζ'

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι* παῖδες ἐν τῇ καμί-
νω* ἐχόρευον βοῶντες·* Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,*
ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες* ταῦτα πάν-
τα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,* ὁ ὑπερύμνητος* καὶ
δεδοξασμένος* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ* τῆς Παρθένου τὸ
θαῦμα* ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει* προτυπώσαντά ποτε*
ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Τῶν γηγενῶν* τίς ἤκουσε τοιοῦτον;* ἢ τίς ἐώ-
ρακέ ποτε;* ὅτι παρθένος εὐρέθη* ἐν γαστρὶ ἔχου-
σα* καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα* τοιοῦ-
τόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σέ, ἀγνή* Θεοκυῆτορ Μαρία,
μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

(Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ἦχος πλ. β΄

Ὡδὴ α΄

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς* ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,* οὗτός μου Θεὸς* καὶ δοξάσω αὐτόν·* Θεὸς τοῦ πατρός μου* καὶ ὑψώσω αὐτόν·* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄

Στερέωσον, Κύριε,* ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου* σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,* ὅτι μόνος ἅγιος* ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ὡδὴ δ΄

Ἀκήκοεν ὁ προφῆτης* τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε,* καὶ ἐφοβήθη,* ὅτι μέλλεις ἐκ παρθένου τίχτεσθαι* καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν·* Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου* καὶ ἐφοβήθην·* δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, φιλάνθρωπε,* φώτισον, δέομαι,* καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς προσταγμασί σου* καὶ δίδαξόν με ποιεῖν* αἰὶ τὸ θέλημα σου.

Ῥδὴ ς'

Ἐβόησα* ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου* πρὸς τὸν οἰκτίρ-
μονα Θεὸν* καὶ ἐπήκουσέ μου* ἐξ ἄδου κατωτά-
του* καὶ ἀνήγαγεν* ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ῥδὴ ζ'

Ἡμάρτομεν,* ἠνομήσαμεν,* ἡδίκησαμεν ἐνώ-
πιόν σου,* οὐδὲ συνετηρήσαμεν,* οὐδὲ ἐποιήσα-
μεν,* καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν* ἀλλὰ μὴ παραδώῃς
ἡμᾶς εἰς τέλος,* ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ὁν στρατιαὶ* οὐρανῶν δοξάζουσι* καὶ φρίττει
τὰ Χερουβὶμ* καὶ τὰ Σεραφίμ,* πᾶσα πνοὴ καὶ
κτίσις,* ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'

Ἀσπόρου συλλήψεως* ὁ τόκος ἀνερμήνευτος,*
μητρὸς ἀνάνδρου* ἄσπορος ἡ κύησις*· Θεοῦ γὰρ ἡ
γέννησις* καινοποιεῖ τὰς φύσεις*· Διό σε πᾶσαι
αἱ γενεαί,* ὥς Θεόνυμφον μητέρα,* ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

Ἦγουν τῇ Α΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

Ἦχος δ΄

ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης* τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος* ἀβρόχοις
ἔχνεσιν* ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ,* σταυρο-
τύποις Μωσέως χειρὶ* τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν*
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ* ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ,
κράζουσα* Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε,* καὶ καταφυγὴ
καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ΄

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία* ἐπὶ σταυ-
ροῦ τὸν ἥλιον* τῆς δικαιοσύνης,* ἔστη ἐν τῇ τά-
ξει αὐτῆς,* εἰκότως κραυγάζουσα* Δόξα τῇ δυνά-
μει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄

Σὺ, Κύριέ μου, φῶς* εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας* φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον* ἐκ ζοφώδους ἀγνοί-
ας* τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι* μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι,* ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκα-
θαρμένη,* τῷ δι' οἶκτον* ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύ-
σαντι αἵματι.

ᾠδὴ ζ'

Εν τῇ καμίνῳ* Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
Περσικῇ,* πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί*
πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον* Εὐλογημένος εἶ* ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ,* λεόντων χάσμα-
τα* ἐν λάκκῳ ἔφραξε* πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν*
ἀρετὴν περιζωσάμενοι* οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ*
παῖδες κραυγάζοντες* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,* ἐξ ἀλαξεύτου σου,
Παρθένε,* ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη* Χριστός, συνά-
ψας* τὰς διεστῶσας φύσεις* Διὸ ἐπαγαλλόμενοι*
σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἦγουν τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

Ἦχος α'

Ὤδὴ α'

Ὁ θεióτατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς,* ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ* διαβιβάσας Ἰσραήλ,* τὸν σταυρόν σου, τὴν ὑγρὰν* τῇ ῥάβδῳ τεμών,* ὥδῃν σοι ἐξόδιον* ἀναμέλπων, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὤδὴ γ'

Στερέωσον, Δέσποτα Χριστέ,* τῷ σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως,* μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν* ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς*· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

Ὤδὴ δ'

Ἐπὶ σταυροῦ σε, δυνατέ,* φωστήρ ὁ μέγας κατιδών,* τρόμῳ ἐπαρθείς, τὰς ἀκτῖνας* συνέστειλεν, ἔκρυψε*· πᾶσα δὲ κτίσις ὑμνησεν ἐν φόβῳ* τὴν σὴν μακροθυμίαν*· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ* τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὤδὴ ε'

Ὁ ρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν,* Σωτὴρ τοῦ κόσμου,* εἰρήνην εὐράμενοι τῷ σταυρῷ σου*· δι' οὗ ἀνεκαίνισας* τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον,* φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ῥδὴ ς'

Τὸν τύπον* τοῦ θείου σταυροῦ Ἰωνᾶς* ἐν κοι-
λίᾳ τοῦ κήτους* τεταμέναις παλάμαις* προδιεχά-
ραξε* καὶ ἀνέθορε,* σεσωσμένος τοῦ θηρός,* τῇ ду-
νάμει σου Λόγε.

Ῥδὴ ζ'

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος,* σάρκα
προσλαβόμενος,* ἦλθεν ἐπὶ γῆς.* καὶ ἐν σταυρῷ
προσηλωθεὶς* σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο,* ὁ μό-
νος εὐλογητὸς τῶν πατέρων* Θεὸς καὶ ὑπερέν-
δοξος.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Χεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων
ποτὲ* ὁ μέγας ἐν προφήταις,* σταυροειδῶς ἐκπε-
τάσας* Δανιήλ, ἀβλαβῆς* ἐκ τῆς τούτων κατα-
βρώσεως σέσωσται,* εὐλογῶν Χριστὸν* τὸν Θεὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'

Ω μῆτερ παρθένε* καὶ Θεοτόκε ἀφευδής,* ἡ
τεκοῦσα ἀσπόρως* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* τὸν
ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί,* σὲ οἱ πιστοὶ* ἅπαν-
τες ἀξίως* σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῖων

Ἦχος δ'

Ὤδὴ α'

Ῥοφθησαν* αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου* νοτίδος
ἄμμοιροι* καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης* κυμαίνουσης
τὰ θεμέλια* τῇ καταιγίδι νεύματι* ταύτης γὰρ ἐπε-
τίμησας,* περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας,* ἄδοντα*
ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Ὤδὴ γ'

Νάουσαν ἀκρότομον* προστάγματι σῶ* στε-
ρεὰν ἐθήλασε πέτραν* Ἰσραηλίτης λαός* ἡ δὲ πέ-
τρα σύ, Χριστέ,* ὑπάρχεις καὶ ζωή,* ἐν ᾗ ἐστερε-
ώθη* ἡ Ἐκκλησία κράζουσα* Ὡσαννά,* εὐλογη-
μένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος.

Ὤδὴ δ'

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος* ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,*
ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ* ἐξ ὄρους κατασπίου δασέος,*
κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου,* προφήτης πάλαι
φησί.* Διὸ πάντες βοῶμεν* Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Ὤδὴ ε'

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι* ὁ εὐαγγελιζό-
μενος,* καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ* ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύι
ὑψωσον φωνήν* δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ,*
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ* εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σω-
τήριον ἔθνεσιν.

ᾠδὴ ς'

Ἐβόησαν* ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα*
 Νῦν τῷ κόσμῳ* διαθήκη καινὴ διατίθεται* καὶ
 ῥαντίσματι* καινουργείσθω λαὸς θεοῦ αἵματος.

ᾠδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ* τοὺς Ἀβραμιαίους σου
 παῖδας* καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών,* οἷς ἀδίκως
 δικαίους ἐνήδρευσαν,* ὑπερύμνητε Κύριε,* ὁ Θεὸς
 ὁ τῶν πατέρων,* εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ,* πανηγυρίσατε,*
 οἱ ἀγαπῶντες Σιών* ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς
 αἰῶνας* Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν* εὐλαβεί-
 σθω πᾶσα ἡ γῆ* ἐκ προσώπου αὐτοῦ* καὶ βοάτω*
 Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'

Θεὸς Κύριος* καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν* συστήσασθε
 ἑορτὴν* καὶ ἀγαλλόμενοι,* δεῦτε, μεγαλύνωμεν
 Χριστόν,* μετὰ βαΐων καὶ χλάδων* ὕμνοις κραυ-
 γάζοντες* Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος* ἐν ὀνόμα-
 τι Κυρίου,* Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ψάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἥτοι τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος α΄

Ῥδὴ α΄

Ἀναστάσεως ἡμέρα,* λαμπρυνθῶμεν λαοί·* Πάσχα, Κυρίου Πάσχα·* ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν* καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν* Χριστὸς ὁ Θεὸς* ἡμᾶς διεβίβασεν,* ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ῥδὴ γ΄

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν,* οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον,* ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν* ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ,* ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ῥδὴ δ΄

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς* ὁ θεηγόρος Ἀββα-
κούμ* στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω* φαισφόρον
ἄγγελον* διαπρυσίως λέγοντα·* Σήμερον σωτη-
ρία τῷ κόσμῳ,* ὅτι ἀνέστη Χριστὸς* ὡς παντο-
δύναμος.

Ῥδὴ ε΄

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος* καὶ ἀντὶ μύρου τὸν
ῥυμνον* προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη·* καὶ Χριστὸν ὁφύ-
μεθα,* δικαιοσύνης ἥλιον,* πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ δ'

Κατῆλθες* ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς* καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους,* κατόχους πεπεδημένων, Χριστέ,* καὶ τριήμερος,* ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς,* ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ᾠδὴ ε'

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,* γενόμενος ἄνθρωπος* πάσχει ὡς θνητὸς* καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν* ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν,* ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων* Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα,* ἡ μία τῶν Σαββάτων,* ἡ βασιλὶς καὶ κυρία,* ἑορτῶν ἑορτῇ* καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,* ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Ὁ ἄγγελος ἐβόα* τῇ κεχαριτωμένῃ* Ἀγνή παρθένε, χαῖρε,* καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε,* ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη* τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου,* ἡ νέα Ἱερουσαλήμ*· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου* ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.* Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών*· σὺ δέ, ἁγνή,* τέρπου, Θεοτόκε,* ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α΄

ᾠδὴ α΄

Τῷ σωτῇρι Θεῷ,* τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν* ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι* καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι,* αὐτῷ μόνῳ ἔσωμεν,* ὅτι δεδόξα-
σται.

ᾠδὴ γ΄

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστέ,* στερέω-
σόν μου τὴν διάνοιαν* εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σου* τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν* τῆς δυναστείας τοῦ
σταυροῦ σου,* ὡς παράδεισος ἡνοίγη δι' αὐτοῦ,*
καὶ ἐβόησα* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄

Ὁρθρίζοντες βοῶμεν σοι, Κύριε* Σῶσον
ἡμᾶς* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,* ἐκτὸς σοῦ ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν.

ᾠδὴ ς΄

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος,* ταφὴ μοι τὸ κῆτος
ἐγένετο* ἐγὼ δὲ ἐβόησα* πρὸς σέ τὸν φιλόανθρω-
πον* καὶ ἔσωσέ με* ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

ᾠδὴ ζ'

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς* τοὺς ὑμνολόγους σώσας
παῖδας,* εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων* γεννηθέντα Υἱὸν
καὶ Θεὸν* καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων* σαρκω-
θέντα ἐκ παρθένου μητρός,* ἱερεῖς, ὑμνεῖτε,* λα-
ός, ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν* καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ,*
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον* ἀφράστως κυήσασαν,*
οἱ πιστοὶ* ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Ἀγίων Πάντων, φάλλονται ἀμφοτέραι.

Ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως καὶ μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς Τρίτης μετὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Ἀγίων Πάντων, φάλλονται μόνον αἱ ἱαμβικαί.

Ῥδὴ α΄

Ἦχος βαρὺς

Πόντω* ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν* ὁ συν-
τρίβων πολέμους* ἐν ὑψηλῷ βραχίονι* ἄσωμεν
αὐτῷ,* ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος δ΄

Θεῖω καλυφθεῖς* ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ,
Ἐρρητόρευσε* τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας* ὄμματος νόου,
Ὅρᾳ τὸν ὄντα* καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνωσιν, γεραίρων* ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ῥδὴ γ΄

Τὴν ἐξ ὕφους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ,*
ἕως ἄν ἐνδύσησθε, ἔφης,* καθίσατε ἐν Ἱερουσα-
λήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον,* Πνεῦμα
τὸ ἐμόν τε* καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ,* ἐν ᾧ στερεω-
θήσεσθε.

Ἐρρηξε γαστρός* ἡτεκνωμένης πέδας,
 Ὑβριν τε δυσχάθεκτον* εὐτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχή* τῆς προφήτιδος πάλαι
 Ἄννης, φερούσης* πνεῦμα συντετριμμένον
 Πρὸς τὸν δυνάστην* καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ὡδὴ δ'

Κατανοῶν ὁ προφήτης* τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου,
 Χριστέ,* ἔλευσιν ἀνεβόα* Τὴν σὴν εἰσακήκοα,
 Κύριε,* δυναστεῖαν, ὅτι πάντας* τοῦ σῶσαι τοὺς
 χρηστούς σου ἐλήλυθας.

Ἀναξ ἀνάκτων,* οἷος ἐξ οἴου μόνος
 Λόγος προελθὼν* Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου·
 Ἰσοσθενές σου* Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
 Νημερτές ἐξέπεμψας,* ὡς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι* Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου* ληφθέν, Κύριε,* ἐν γασ-
 τρὶ τῶν προφητῶν* καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς* Πνεῦ-
 μα σωτηρίας,* ἀποστολικὰς καρδίας* κτίζει κα-
 θαράς* καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς* εὐθὲς ἐγκαινίζεται* φῶς
 γὰρ καὶ εἰρήνη* διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Λυτήριον κάθαρσιν* ἀμπλακημάτων
 Πυρίπνοον δέξασθε* Πνεύματος δρόσον,
 Ὡ τέχνα φωτόμορφα* τῆς Ἐκκλησίας·
 Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ* ἐξελήλυθε νόμος
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος* Πνεύματος χάρις.

ᾠδὴ ς'

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* τῶν βιοτικῶν μελημάτων,*
 συμπλόις ποντούμενος ἀμαρτίαις* καὶ ψυχοφθόρῳ
 θηρὶ προσριπτούμενος,* ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ
 σοι* Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἰλασμός ἡμῖν,* Χριστέ, καὶ σωτηρία
 Ὁ Δεσπότης ἐλαμψας* ἐκ τῆς Παρθένου,
 Ἴν' ὡς προφήτην* θηρὸς ἐκ θαλαττίου
 Στέρνων Ἰωνᾶν* τῆς φθορᾶς διαρπάσης
 Ὅλον τὸν Ἀδὰμ* παγγενῇ πεπτωχότα.

ᾠδὴ ζ'

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* ἐμβληθέντες ὅσοι
 παῖδες* τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον* διὰ τῆς
 ὑμνωδίας,* οὕτω βοῶντες* Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,*
 ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σύμφωνον ἐθρόησεν* ὀργάνων μέλος
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον* ἄψυχον βρέτας·
 Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ* φωσφόρος χάρις
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν* Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής,* ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

Ἀφλεκτος πυρὶ* ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα* βά-
 τος, Θεὸν ἐγνώρισε* τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ

Μωσῇ* καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ* τρεῖς ἀναλώτους
τῷ πυρὶ* ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Λύει τὰ δεσμὰ* καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισοφεγγής* τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι παῖδες,* εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργόν* ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα* σύμπασα κτίσις.

ᾠδὴ θ'

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα* καὶ
παντεχνήμονι Λόγῳ* σάρκα δανείσασα,* μήτερ
ἀπείρανδρε,* παρθένε Θεοτόκε,* δοχεῖον τοῦ ἀστέ-
χτου,* χωρίον τοῦ ἀπείρου* πλαστουργοῦ σου,
σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις, ἄνασσα,* μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον* εὐλαλον στόμα
Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε* μέλπειν ἀξίως·
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς* ἅπας σου τὸν τόχον
Νοεῖν· ὅθεν σε* συμφώνως δοξάζομεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ἀπὸ 27ης ἕως 31ης Ἰουλίου.

Ἀπὸ 2ας ἕως 5ης Αὐγούστου.

Ἦχος δ΄

Ῥδὴ α΄

Χοροὶ Ἰσραὴλ* ἀνίχμοις ποσὶ* πόντον ἐρυ-
θρὸν* καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,* ἀναβάτας τρι-
στάτας* δυσμενεῖς ὀρώντες* ἐν αὐτῷ ὑποβρυχί-
ους,* ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον.* Ἀσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴ γ΄

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε* καὶ οἱ ἀσθενοῦντες*
περιεζώσαντο δύναμιν* διὰ τοῦτο ἐστερεώθη* ἐν
Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ῥδὴ δ΄

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον* οἰκονομίαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεός* ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,* ἵνα ἐκ
πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας* Δόξα τῇ δυνά-
μει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε΄

Ο τοῦ φωτὸς διατμήξας* τὸ πρωτόγονον χά-
ος,* ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα* ὑμνεῖ σε, Χριστέ,* τὸν
δημιουργόν* ἐν τῷ φωτί σου* τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὖ-
θυνον.

Ῥδὴ ζ'

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με* ἐβόησα πρὸς Κύριον* καὶ ἐπήκουσέ μου* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ῥδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοί ποτε* ἐν Βαβυλῶνι παῖδες* καμίνου φλόγα κατεπάτησαν,* ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες* Ὁ τῶν πατέρων* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες* τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλω,* τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν* ἀνδρείως κατεπάτησαν* καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες,* δροσιζόμενοι ἔφαλλον* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα* Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη* Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε* σαρκοφόρος, ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς* καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη* σέ, Θεοτόκε,* διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἀπὸ 15ης μέχρι 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος α΄

ᾠδὴ α΄

Πεποιικιλμένη* τῇ θείᾳ δόξῃ* ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλε-
 ῆς,* Παρθέने, μνήμη σου* πάντας συνηγάγετο*
 πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς,* ἐξαρχούσης Μα-
 ριὰμ* μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων* τῷ σῶ ἄδοντας
 μονογενεῖ* Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Ἡ δημιουργικὴ* καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων*
 Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις,* ἀκλινῇ, ἀκράδαντον*
 τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ* μόνος γὰρ εἰ
 ἅγιος,* ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ΄

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα* τὴν σάρ-
 κωσιν ὑπέφηναν* τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ,*
 φέγγος ἀστραπῆς σου* εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι*
 καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος* ἐν ἀγαλλιάσει* Τῇ ду-
 νάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος* τῶν ἀρετῶν σου,
 Χριστέ, διηγῆσομαι* ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐ-
 διον* καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα,* παρ-
 θενικῆς ἀπὸ γαστρὸς* τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ* σω-
 ματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ ς'

Ἄλιον, ποντογενές,* κητῶον ἐντόσθιον πῦρ*
τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὶ προεικόνισμα,* οὐ
Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται* σεσωσμένος γὰρ
ὥς καὶ προὔπέπωτο,* ἀσινῆς ἐβόα* Θύσω σοι μετὰ
φωνῆς* αἰνέσεως, Κύριε.

ᾠδὴ ζ'

Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρὶ* θεῖος ἔρως ἀντι-
ταττόμενος* τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε,* τῷ θυμῷ δὲ
ἐγέλα,* θεοπνεύστῳ λογικῇ* τῇ τῶν ὁσίων τρι-
φθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος,* μουσικοῖς ὀργά-
νοις ἐν μέσῳ φλογός* Ὁ δεδοξασμένος* τῶν πα-
τέρων καὶ ἡμῶν* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους,* δυσσεβεῖς δὲ κα-
ταφλέγουσαν* ἄγγελος Θεοῦ* ὁ πανσθενῆς ἔδει-
ξε παισί* ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν* εἰργάσατο τὴν
Θεοτόκον,* φθορὰν θανάτου* καὶ ζωὴν βλυστά-
νουσιν τοῖς μέλπουσι* Τὸν δημιουργὸν μόνον
ὑμνοῦμεν* οἱ λελυτρωμένοι* καὶ ὑπερυψοῦμεν* εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι* μακαρίζομέν σε* τὴν μό-
νην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι* ἐν σοί, Παρθέ-
νε ἄχραντε* παρθενεύει γὰρ τόκος* καὶ ζωὴν προ-
μνηστεύεται θάνατος.* Ἡ μετὰ τόκον παρθένος*
καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,* σῶζοις αἰεὶ,* Θεοτόκε,
τὴν κληρονομίαν σου.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μεγαλυνάρια

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὸν ἐθελουσίως*
παθόντα καὶ ταφέντα* καὶ ἐξαναστάντα* τριήμε-
ρον ἐκ τάφου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὸν ἐξαναστάντα*
τριήμερον ἐκ τάφου,* Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα,* τὸ ζωόθυτον θυ-
μα,* ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων* τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Σήμερον πᾶσα κτίσις* ἀγάλλεται καὶ χαίρει,*
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Δόξα

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τῆς τρισυποστάτου*
καὶ ἀδιαιρέτου* Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε* χαῖρε, εὐλογημένη*
χαῖρε, δεδοξασμένη* σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη* τριή-
μερος ἐκ τάφου.

Στίχοι εἰς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθή-
τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β' Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτω-
σαν.

Στίχ. δ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ψαλλομένου Τρισαγίου ἐπὶ τῷ κοιμηθέντι ἢ ἐπὶ κολύβων, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός... Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, ὁ Ἱερεὺς τὸ Ὅτι σοῦ ἐστίν... καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸ Ἀμήν. Μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια·

Ἦχος δ'

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,* τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* Σῶτερ, ἀνάπαυσον,* φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,* τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε,* ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται,* ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν* ὁ καταβὰς εἰς ἄδην,* καὶ τὰς ὁδύνας λύσας* τῶν πεπεδημένων* αὐτὸς* καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,* Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν

Ἡ μόνη ἀγνή* καὶ ἄχραντος Παρθένος,* ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα,* πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι* καὶ συγχωρηθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅπως Κύριος ὁ Θεός...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ...

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων... καὶ
τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δό-
ξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Πάτερ ἅγιε, εὐ-
λόγησον.

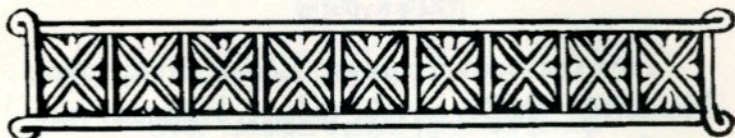
Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ
εἶτα Αἰωνία ἡ μνήμη...

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (θ').

Εἰς δὲ τὸ τελευταῖον λέγει τό·
Αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Δι' εὐχῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ENNEA ΩΔΩΝ

• Ἰστέον ὅτι ἡ κατωτέρω παράθεσις τῶν ᾠδῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ πλην τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, δι' ἣν ὅρα εἰς Ὡρολόγιον τὸ Μέγα ἢ Ψαλτήριον.

Ὡδὴ Πρώτη

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ (κεφ. ιε' 1-19)

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αῶσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριπεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους· Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς θάλασσαν.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Εἰς στίχους η'

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς στίχους ς'

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκθήσω.

Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥδὴ Δευτέρα

Ῥδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ (κεφ. λβ' 1-43)

• Ἰστέον ὅτι ἡ ᾠδὴ αὕτη στιχολογεῖται ἐν μόνῃ τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καὶ ὅρα ταύτην ἐν τῷ Ὠρολογίῳ ἢ Ψαλτηρίῳ.

ᾠδὴ Τρίτη

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου
(Α' Βασιλειῶν, κεφ. β' 1-10)

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ·
Κύριος ἅγιος.

Εἰς στίχους ς'

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος·
ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν·
αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ
ὕψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ῥοδὴ Τετάρτη

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ προφήτου (κεφ. γ' 1-19)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακούμ, φράσον·

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφο-
βήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐξέστην.

Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ,
ἐλέους μνησθήση.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους
κατασπίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς
αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Εἰς στίχους η'

Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποι-
ήσῃ βρωσιν.

Εἰς στίχους ς'

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς στίχους δ'

Κύριος ὁ Θεὸς δύνάμεις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ Πέμπτη

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου (κεφ. κς' 9-20)

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Εἰς στίχους η'

Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μι-
κρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ
τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ
ἀγαπητῷ σου.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν,
ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ἑκτη

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου (κεφ. β' 3-10)

Ἐκ θηρὸς ἐκράγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·

Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ε'βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν
μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμὲ διηλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέφαι με, πρὸς ναὸν
τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς στίχους η'

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέ-
βην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου, πρὸς ναὸν
τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς στίχους δ'

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

Ὅσα ἠϋξάμην ἀποδώσω σοι, εἰς σωτηρίαν μου
τῷ Κυρίῳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ῥβδόμη

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων (Δαν. κεφ. γ')

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τριῶν νέων.

Τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς, καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς στίχους η'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ς'

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ κατήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'

Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ὁγδὴ

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους η'

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ς'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ κάτωθι·

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ἡ καταβασία ἐν ἡ προτάσσομεν τὸ·
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

ᾠδὴ Ἑνάτη

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου
(Λουκᾶ κεφ. α' 68-79)

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ
Δαυῖδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'

Ὁρκον, ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα
ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη
ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑφίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμά-
σαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέ-
ους Θεοῦ ἡμῶν.

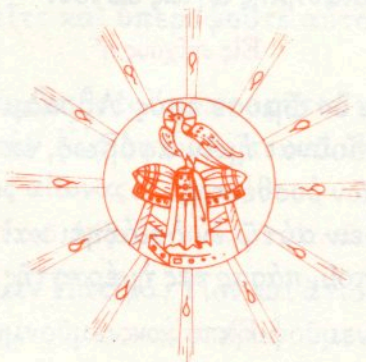
Εἰς στίχους δ'

Ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους,
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Περιεχόμενα

Πατριαρχικαὶ εὐλογίαι.....	δ'
Πρόλογος	ε'
Εἰσαγωγικὸν σημείωμα	η'

Α'. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

1. Τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν	5
2. Τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῶν Ἀγρυπνιῶν (Λιτὴ - Ἀρτοκλασία)	25
3. Τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ	32
4. Τοῦ Κατανυκτικοῦ τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρ/στῆς ...	36
5. Τοῦ Καθημερινοῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	42

Β'. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

1. Τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν	49
2. Τοῦ Καθημερινοῦ	91
3. Τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούϊα	108
4. Τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	114

Γ'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Μεγάλου Βασιλείου ...	128
2. Προηγιασμένων	163
Εἰσοδικὰ	166
Κοντάκια	169
Εἴρμοι ἀντὶ τοῦ Ὑψιόν ἐστιν	176
Κοινωνικὰ	183
Εὐχαὶ τῆς θ. μεταλήψεως	187

Παράρτημα

Ἀπολυτίκια κοινὰ	199
Θεοτοκία κοινὰ	209
Ὁ Πολυέλεος	213
Καταβασίαι	221
Μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα	265
Ἑξοδιαστικὸν	267
Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν	269

Στίχοι ἱκετικοὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ·

Ἐχεις τέρμα πόθου σοῦ, Ἀναγνώστα·
ὑπακοῆς καρπὸν, εὐχῶν τε θείων.

Πυκτὶς παροῦσα ἐκ μονοτρόπων πέλει,
οἱ δ' ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε πάντες.

Καὶ σὺ Κυρία, ἄχραντε, κόρη Μαρία,
βίβλον δέξαι ταύτην πόθῳ προσφερομένην·

σῶζε δὲ σοὺς ὑμνητάς,
πρὸς Υἱόν σου πρεσβεΐαις.

Στοιχειοθεσία - σελιδοποίησης: Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας.

Φίλμς - μοντάζ: Ἰωάννης Κάππης, Αἰγαίου 6, Εὐοσμος, Θεσσαλονίκη.

Ἐκτύπωσης - βιβλιοδεσία:

Βιβλιοτεχνική, Χ. - Κ. Ἰωαννίδης Ο.Ε., Καβαλάρι Θεσσαλονίκης.

Σχέδια καὶ ἐπίτιτλα ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Α' Ἐκδοσις: Ἰούνιος 1996

Β' Ἐκδοσις: Δεκέμβριος 1997

Γ' Ἐκδοσις: Δεκέμβριος 2001

Δ' Ἐκδοσις: Ἰούλιος 2004

ISBN 960-8474-06-X

Κεντρικὴ διάθεσις:

Ἱερὸν Κοινόβιον Εὐαγγελισμοῦ

630 71 ΟΡΜΥΛΙΑ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

630 87 ΔΑΦΝΗ - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

